

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 19 (33)

2—8 ліпеня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

**Б Е Л А Р У С Ы
Ў К Р А І Н С К А Г А
ПАЛЕСЬСЯ.** Апавядае бы-
лая пінская шляхцянка.

Урадавыя хітрыкі або
САКРЭТ ПОЛІШЫНЭЛЯ.

Праз **НЯМЕЦКУЮ** мяжу
у рыбацкім чоўне.

У **ШВЭЦЫІ** глядзяць
МЕНСКІЯ СЭСІІ й пасьмі-
хаюцца...

Размова пра талерантнасьць

У Менску ў днях 25—26 чэрвеня адбылася канфэрэнцыя «Талерантнасьць і грамадзкія адносіны». Яе наладзіў Беларускі фонд падтрымкі дэмакратычных рэформаў імя Л. Сапегі пры ўдзеле бюро па правах чалавека, навукова-адукацыйнага цэнтру імя Фр. Скарыны, фонда Сорас-

Беларусь. Працавала канфэрэнцыя ў гатэлі для замежных турыстаў «Юбілейны». Нататкі пра яе працу мы зьмесьцім у наступным нумары газэты, а сёньня прапануем выступленьне аднаго з удзельніку, сп. Ю. Вашкевіча. Чытайце яго на 5-й старонцы.

С. А.

Ксяндзы ў бальніцы

Анкалягічнае аддзяленьне вабласной бальніцы ад нядаўняга часу наведваюць ксяндзы Фарнага касьцёлу. Адзін з іх прыходзіць у кожную нядзелю а 17-й гадзіне й застаецца да позняга вечару. Спачатку служыць набажэнства, на якое зьбіраецца па

150—160 хворых, затым спавядае, а потым абыходзіць пакой з цяжка хворымі. Па споведзь зьвяртаюцца нават праваслаўныя. Апякуюцца хворымі сёстры-назарэтанкі.

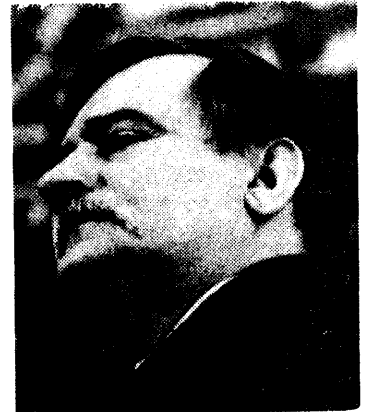
(спадар).

Чацьвёртая Рэч Паспалітая?

У часе наведваньня Менску прэзідэнта Рэспублікі Польшчы Леха Валэнсы сказаў, што Беларусь прыгожая краіна, трэба толькі нейк зрабіць, каб яе людзі мелі больш грошай. Палякі, як і самі беларусы, зацікаўлены, каб нашая дзяржава была сувэрэннай ды нейтральнай. Л. Валэнса таксама сказаў, што ў 2000-м годзе паміж Польшчай ды Беларусьсю не павінна быць аніякіх межаў, трэба адно глядзець за кантрабандай наркотыкаў ды радыёактыўных рэчываў.

Пабачым, ці спраўдзіцца пажаданьне спадара прэзідэнта, але ўжо сёньня відавочна, што лепей ня мець мяжы з палякамі, чым з усходнім суседам.

(спадар).

У Наваградку напярэдадні прыезда прэзідэнта Польшчы Леха Валэнсы паклалі новы асфальт. Спадар прэзідэнт наведваў Музэй Адама Міцкевіча.

Дом урада стане прыгажэйшым

Пад зямлёй у сталічным мэтро сыцены адной са станцый аздоблены адразу некалькімі мэталічнымі надпісамі «Плошча Леніна». Зьверху аднак даўно знаходзіцца плошча Незалежнасьці, а на ёй шэры Дом ураду аўтарства архітэктара Лянгбарда. Дык вось, гэты вялікі дом фарбуюць адмысловай фінскай белаю фарбай. Каштаваць гэта будзе нятанна. Але самае прыкрае, што на белым тле надта чорна стаў выглядаць бронзавы Ленін. Менчукі гадаюць: ці будучь маляваць таксама статуі, каб хоць крыху адбляліць яе дзеля гісторыі, ці з эканоміі на ёй дарагую фарбу?

М. ПЯТРОВІЧ.

Чэслаў Мілаш не прыехаў

Урачыстае адкрыцьцё «Рыма-IV» у тэатры Тызэнгаўза, сёньня лялечным, пачалося з канфузу. Адзін з выступоўцаў назваў нашу краіну «Беларускай эсэсэр». Зрэшты, гэта крыху разварушыла прысутных, бо перад тым наша гарадзкая капэла выканала тры рэлігійныя гімны даволі мінорнага гучаньня.

З першых асобаў прысутнічалі толькі старшыня аблвыканкаму сп. Д. Арцыменя, які дзеля гэтага на два дні раней вярнуўся з Амэрыкі, і старшыня гарсавету сп. С. Домаш. Старшыня парлямэнцкай камісіі сп. Н. Гілевіч адсутнічаў з прычыны прыезду ў Менск прэзідэнта Валэнсы, не было таму ж і міністра замежных справаў сп. П. Краўчанкі. Міністр адукацыі тэрмінова выехаў у Люксембург, адсутнічаў таксама й міністр культуры. Ад іхняга імя зачыталіся прывітаньні.

Шкада, што не прыехаў і Чэслаў Мілаш. А мог бы. Пэрыядычна ён прыяжджае са Штатаў ў Кракаў разам з І. Бродзкім. Былі яны тамака й напярэдадні «Рыма-IV». Прысутнасьць двух ляўрэатаў Нобэльскай прэміі па літаратуры магла б вельмі аздобіць гарадзеньскае спатканьне.

У рамках «Рыма-IV» у Гарадзеньскім унівэрсітэце імя Янкі Купалы было запланавана паседжаньне вучонага савету, прысьвечанае наданьню годнасьці ганаровага доктара гэтага унівэрсітэта спадарству Яраславу Ісавічу, Вітаўту Кіпелю, Ежы Клячоўскаму, Вітаўтасу Мяркісу. Гэтая падзея адбылася ў нашай Альма матэр упершыню.

Тэма памежка прагучала на канфэрэнцыі вельмі надзённа. Нездарма ж Т. Канвіцкі гаварыў, што «крэсы» тояць у сабе небясьпеку новага Карабаху. Наша задача — грунтоўна ся на сваім гістарычным досьведзе, стварыць для Эўропы прыклад су-

польнага жыцьця некалькіх народаў.

На здымку: амэрыканскія беларусы — удзельнікі «Рыма-IV»: В. Кіпель, яго дачка Алеся й жонка З. Кіпель, Я. Запруднік.

А. С.

Фатаграфаваньне А. УЛАДАСЕВІЧ.

Падземны мітынг

Калі на рэдакцыю паступіла паштовае запрашэньне прыехаць на ўрачысты сход з нагоды 50-годдзя Саюза Беларускай Моладзі, я амаль ня даў веры вачам. Краіна бо ў нас савецкая й беларускія даты ў ёй не ў пашане. У суботу 26-га чэрвеня, у дзень правядзеньня Сходу, я разгарнуў «Зьвязду» й ужо мусіў паверыць: спадар Кебіч забараніў урачыстасьць па шматлікіх просьбах працоўных. Ён таксама абвясціў «недапушчальнасьць якіх-небудзь мерапрыемстваў, зьвязаных з так званым юбілеем СБМ». Вось табе й маеш! Аказваецца, у нашай нэндзе «вінаваты» ня толькі

БНФ, але яшчэ й злашчасны СБМ! Наш урад пераняў правілы ЦК КПБ вельмі дакладна растаўляць ідэалагічныя акцэнт. А як жа спрытна, па цэкоўскай звычцы, у патрэбным месцы ў гэтым устаўлена «з так званым»...

На прызначаны час, каля 18-ці гадзін, побач Дзяржаўнага акадэмічнага тэатра імя Я. Купалы, дзе мела адбыцца ўрачыстасьць, сабралася колькі дзясяткаў чалавек, пераважна моладзі, а таксама тры сяржанты ды тры лейтэнанты са сталічнай міліцыі. Зразумела, што ўсім давалася «пацалаваць клямку»: грувасткія

высокія дзьверы былі глуха замкнёныя. Тут жа было й некалькі чалавек з камсамольскімі значкамі, яны спрабавалі раздаваць свае ўлётачкі, у якіх «фашысты, фашыстскіе, фашиствующие»... Люд пачытваў ды пасьмейваўся.

Без адной хвіліны 18 пайшоў дождж, прычым вельмі спорны. У каго не было парасонаў, тыя ўсталі ў нішы вокнаў тэатра. Міліцыя давала мокнуць. Я таксама стаяў у вакнавай нішы, перад маімі вачыма на сьцяне вісела мэмарыяльная шыльда: тут выступаў тав. Сьвярдлоў, а таксама адбыўся ў 1917 годзе зьезд салдат, (Працяг на 2-й стар.)

ПАЛІТЫКА. ГАСПАДАРКА

«Гаворыць радыёстанцыя пана Кавальскага!»

Некалькі гадоў таму ў Польшчы пачалі ўзнікаць прыватныя тэле- ды радыёстанцыі. Дзейнічаюць яны самадзейна, бо па сённяшні дзень яшчэ не прыняты закон аб радыё- і тэлевяшчанні. Сёння вясчаюць 500—600 прыватных радыёстанцый, на якіх працуе 5 тысяч журналістаў. Яны маюць аўдыторыю ў 10 млн. слухачоў.

Мяркуюць, што пасля прыняцця адпаведнага закону, у Польшчы будуць існаваць і агульнапольскі прыватны тэлеканал, і 87 мясцовых тэлестанцый. Але ж гэтыя палітыкі! Мы ж дагэтуль нават аднаго прыстойнага тэлеканала ня маем.

Р. МЕНДЖЫБОЎСКІ.

Вуніятм адмовілі

14 чэрвеня народны суд Горадні пад старшынствам суддзі З. Нікольскай вызначыў: не прыняць заяву грэка-каталіцкай суполкі. Нагадаем, што вуніятм дамагаюцца адмены рашэнняў аблвыканкама № 70 і № 98 аб перадачы вуніятскага Базыльянскага кляштара праваслаўнай эпархіі. Перад тым як адмовіць, заяву трымалі ў судзе паўтары месяцы.

Рашэнне Ленінскага суда можна было абскардзіць на працягу 10-ці дзён. Можна было, але. Адмоўнае рашэнне было прынята 14-га чэрвеня, выслана яно было 22-а атрымана адрадамі якраз 24-га чэрвеня. Такім чынам, тэрмін абскарджання скончыўся нібы сам сабой.

Ю. М.

Спраўдзілася наступнае з навагодніх прадказанняў «Пагоні». Мітрапаліт Філарэт нарэшце загаварыў па-беларуску. Здарылася гэта ў сталічнай філармоніі пад час святкавання 200-х угодкаў Менскай эпархіі.

(бн).

Падземны мітынг

(Пачатак на 1-й стар.).

які вітаў савецкую ўладу. Пра Усебеларускія кангрэсы (першы з іх разгараўся той самай савецкай уладай), якія памятае гэтая камяніца, — акт слова. У савецкай краіне беларускія даты не ў пашане! А каля дзевяці тэатраў і рэпертуарным поісе «Тутэйшыя» Я. Купалы... Як жыццё часам нагадвае спектакль. А побач мок гмах Вярхоўнага Савету Рэспублікі Беларусі, раней цэкоўскай.

Усе спусціліся ў зейру мэтро, балаче ўваход быў насупраць тэатра. Дзяржаўны сыяг, другі — з чырвоным крыжам — грунвальдзкі, тры транспаранты: «Ганьба ўраду», «Не — фальсіфікацыі гісторыі», «Не — фашызму (чорнай фарбай) і камунізму (чырвонай)». Вось тамака, пад зямлёй, і адбыўся мітынг, прысвечаны СБМ. Дзяржаўнай мудрасці хапіла на тое, каб ня даць загад міліцыянтам разганяць мітынгаўшчыкаў. Але ўсё адно разам з угодкамі «гістарычнай» забароне накіравана застацца ў гісторыі.

Напачатку выступала моладзь. Спрабавалі акрэсьліць пачаткі СБМ. Такая арганізацыя існавала ў Заходняй ды Усходняй Беларусі падпольна ў 1921 годзе. Магу дадаць: ужо некалькі год, як СБМ легальна адноўлены на Беласточчыне. У 1943 годзе быў створаны Саюз Беларускай Моладзі, у які прымалі школьнікаў ад 10-ці год. Гэта была нацыянальная патрыятычная арганізацыя. Што ж датычыць таго, што створана яна была пад нямецкай акупацыяй, дык варта задумацца: а ці магла яна існаваць пад Саветамі?

А затым гаварылі самі эсбэмаўцы. Спідарства Віктар Сікора (Паставы), Рыгор Клімовіч (аўтар песні на рыльскіх паўстанцаў), Захарэвіч, Янка Жамойцін (Варшава), Вера Катковіч, Генадзь Пяткевіч (Стоўбцы), Аляксандра Фурс. Усіх я не паспеў занатаваць. Яны гаварылі пра тое, што найвышэйшай мэтай для іх была незалежная Беларуская дзяржава пад Пагоняй і Бел-чырвона-белым сыягам. Апаўдалі, як беларусы трымаліся ў Гулагу разам, як шмат іх загінула ў нарыльскім паўстанні. Успаміналі, як у лагеры спрыялі нябожчыку Пятру

Бітэлю, каб ён перакладаў на беларускую мову творы Адама Міцкевіча. Спідар Жамойцін растлумачыў, што адміністрацыйныя пасады на Беларусі пад немцамі на ўсходзе апанавалі расейцы, а на захадзе — палікі. Моладзь рыхтавалася да працы ў беларускай адміністрацыі.

Сымвалічна, што сп-ня Фурс у 1945 годзе пасля ўступлення ў Саюз Беларускай Патрыятычнай у Пастаўскай мэдвучэльні атрымала 25 год Гулагу за тое, што намалывала Пагоню.

Іх усіх катавалі за беларушчыну, але пра гэта яны апавядалі скупа.

Мітынг цягнуўся паўтары гадзіны. Калі ўсе выйшлі са сцюздэнага падзем'я на волю, дождж скончыўся, і нават выліснула сонца. У міліцэйскай рацыі мэталічны голас перадаваў: «Строюцца в колонны, идут на кладбище». Пасля гэтага лейтэнант мовіў у мэгафон: «Граждане, прошу освободить проезжую часть!»

20 сяброў СБМ сталі перад уваходам у Купалаўскі тэатр, каб сфатаграфавалі. Я баяўся ўбачыць зламаных, нэрвовых, неўраўнаважаных людзей. Іхнія твары былі іншымі: мудрымі, добразычлівымі, прыгожымі. У руках

жанчын былі кветкі.

Калёнаў не было. Яны накіраваліся ў мэтро на вайсковыя могілкі, каб пашукаць зруйнаваную ў 1945-ым годзе магілу, у якой пахавалі дзяўчат з СБМ, забітых у гэтым самым Купалаўскім тэатры падпольшчыцкай мінай.

Пакуль наша дзяржава застаецца савецкай, усё беларускае будзе мець характар дэкарацый. Канфлікт гэты яскрава адлюстроўвае супрацьстаянне беларускага і савецкага. Адны змагаліся за сталінскую краіну, другі — за вольную Беларусь. Пакуль першыя дыктуюць свае ўмовы. Дастойны сябе «падарунак» зрабіў наш урад Форуму беларусаў сьвету. Як адзначалася на мітынгу, менавіта моладзь з СБМ тварыла ў эміграцыі жыццё.

Нават калі непрывабную маску хаваюць у кішэню, яна ўсё адно праступае на твары...

«Дык ці ў шчасця дзень пагодны, Ці ў буры дні благім Знайма першы кліч народны: Беларусь перадусім!»

(З гімна СБМ).
С. А.

Гарадзенскія крышніаіты. Фатаграфаванне А. УЛАДАСЕВІЧА.

Урадавыя хітрыкі або Сакрэт полішынэля

З усім нядаўна газеты, што пад кантролем Савета Міністраў Беларусі, любілі друкаваць допісы, дзе гаварылася, як добра жыўць грамадзяне рэспублікі ў параўнанні з далёкім і бліжнім замежжам. Абавязкова прыводзіліся лічбы: кошт прадуктаў харчавання ў нас і ў іх. Падкрэсьлівалася разумная палітыка беларускага ўраду, ягонае няспешлівае хада да рынкавых адносінаў, асыярожнасць у рэфармаванні эканомікі.

Сёння ад былога антузізму застаўся пшык. Дзяржкамстат Рэспублікі Беларусь у траўні гэтага года прызнаў, што ў першым квартале не ўдалося пераадолець спад вытворчасці (гл. «Звязду» ад 15.05.1993 г.) Прывычна пералічаліся і складаныя негатыўнае працэсу: парушэнне гаспадарчых сувязяў, зрывы паставак многіх відаў сыравіны, матэрыялаў і камплектуючых, нясвоечасовыя разлікі са спажыўцамі, рост цэнаў на паліўна-энергетычныя рэсурсы...

Канешне, цікава параўнаць кошт ялавічыны, масла, малака, сыру, яек, цукру ў розных краінах СНД. Атрымліваецца, што ў цэлым рэспубліка жыве нават лепш, чым іншыя. Гэта, зразумела, на паперы, якая ўсё вытрымае. А на практыцы? На практыцы абвал эканомікі ў апошні час набывае небяспечны характар. На сёсці Вярхоўнага Савета многія дэпутаты

ставілі пытаньне рубам — калі не прыняць адпаведных мераў, бяды не пазбегнуць.

Ва ўзгаданым артыкуле-зводцы ўказваецца, што прыкметы надыходзячага крызісу былі заўважаны яшчэ ў прыканцы 80-х. Нават урадам і тым жа Вярхоўным Саветам прымаліся захады, каб прадухіліць абвалны спад вытворчасці і зніжэнне ўзроўню жыцця людзей. Памятаецца, у дзяцінстве, пасля добрага летняга дажджу мы любілі будаваць усялякія дамбы, каб стрымаць націск вады. Аднак струмяні неўзабаве знаходзілі сабе шлях, разбуралі наіўныя збудаванні. Вось так, на маю думку, паводзілі сябе і разумныя дзяўдзкі з Савета Міністраў. Замест пошуку магчымасцяў Беларусі безбалесна распачаць пераход да рынку, усяляк тармазілі хаду, разводзілі бадзюгу, і пры гэтым пераконвалі сябе і сьвет — мы ідзем у правільным напрамку.

Слоў было многа, а справы мала. Таму на цяперашняй сёсці паспрабавалі знайсці крайняга — старшыню нацыянальнага банку Беларусі Станіслава Багданкевіча. Маўляў, ня так выконваў рашэнні Вярхоўнага Савету і ўраду, прывёў да краху крэдытна-фінансавую сістэму.

Як бачым, ні заканадаўчая, ні выканаўчая галіны ўлады не бяруць на

сябе смеласць прызнаць за сабой памылкі стратэгічнага і тактычнага характару. І ўсё ж шчыльна займацца эканомікай прызваны Савет Міністраў. Вярхоўны Савет дэлегаваў яму такое права, прызнаючы на пасады міністраў, старшыню, іншых дзяржаўных кіраўнікоў. Аднак ці могуць гэтыя шануюныя спадары, якія яшчэ ўчора рашуча адваргалі рынак, згодна вучэнню Маркса, сёння перайначыць сябе, выкінуць з галавы размеркавальны сацыялізм і распачаць справу па-новаму?..

Выклікае пэўную цікавасць выказваньне першага намесніка Старшыні Савета Міністраў Беларусі Міхаіла Мясніковіча. Разумна казаў урадоўца, падкрэсьліваючы, што ўрад мае сваю праграму і што пытаньне — ў рэалізацыі. Год з гакам назад ён жа ў газэце «Рэспубліка» (гл. нумар ад 3 сакавіка 1992 г.) таксама спасылаўся на праграму, нават свой артыкул назваў «Ва ўрада ёсць свая праграма. Пытаньне ў рэалізацыі...» Разумна заўважыў: ва ўмовах валадарання манаполій перайсці да рынку — абсурд.

І тут жа выклаў сваё бачаньне выхаду са становішча, якое склалася (яшчэ год назад! — В. З.). Напрыклад, адвёў 3—5 гадоў для інтэграцыі ў сусветную эканоміку пры ўмове палітычнай стабільнасці. Кардыналь-

ная перабудова ўласнай эканомікі, найперш прадпрыемстваў ваенна-прамысловага комплексу. Скарачэнне матэрыяла- і энэргаёмістасці нацыянальнага прадукту. Пошук новых партнёраў у сьвеце з мэтай набыцця энэргарэсурсаў. Зьніжэнне некаторых відаў падаткаў. Перагляд цэнавай палітыкі, якая прымусіць іншых гаспадарнікаў павышаць рэнтабельнасць прадукцыі, а ня жыць, рабуючы спажыўцоў — штомесяц падвышаючы кошт тавараў.

Ну, выдатныя ж задумы! І выказаныя чалавекам, што мае ўладу і магчымасці рухаць эканоміку рэспублікі ў абраным кірунку. Праўда, засмучалі некалькі лічбаў, таксама прыведзеных у артыкуле. Зьнешні доўг Беларусі складаў 4,13 працэнта ад агульнай запасычанасці былога СССР. У той жа час Расея «тармазнула» вяртаньне рэспубліцы 600 млн. інвалютных рублёў. Лёс 240 тон золата — долі Беларусі ў залатым запасе былога Савецкага Саюза — дагэтуль ня вырашаны.

Нам, недасьведчаным, можна прабачыць нейкую памылку месцаковага ўзроўню. Але калі Савет Міністраў не зрэагаваў (ці не захацеў?) на відавочнае пагаршэнне сітуацыі, якая паступова складалася вакол рэспублікі — тут ужо меркі іншыя. Замест рашучасці ў адстой-

Цераз нямецкую мяжу ў рыбацкім чоўне

Напачатку вясны знаёмы камэрсант запрапанаваў мне весці турыстычную групу ў Данію за паезджанымі заходнімі аўтамабілямі. Праўда, паставіў умову, што машыну накітаваў РАФ павінен знайсці я сам. Як і належыць, абгаварылі ўмовы, сабралі ахвотных турыстаў і паехалі. Дарэчы, РАФ я пазычыў у знаёмых, вядома, за добрую плату.

Для мяне гэта быў ужо ня першы падобны ваяж, і Польшчу я мінуў, амаль не выгледваючы з вакна аўтамабіля. Нямецчына ўжо зусім іншы край і нават усходняя яе частка, яшчэ здавалася б нядаўна камуністычная, значна розніцца ад Польшчы. Усе мае пасажыры адразу ажылі. Пачалі выглядаць у вакно, паказваць адзін аднаму пальцамі на розныя цікавосткі, а часцей на аўтамабілі.

Наш шлях ляжаў яшчэ ў адну краіну, у якой мне дагэтуль быць не даводзілася. Падбраўшы прыгожае месца, я спыніўся, каб яшчэ раз з арыентавацца ў дарожным атласе, аднак мой супольнік нечакана заўважыў, што дарогу зараз будзе паказваць ён. Урэшце стала зразумела, што для фірмы танней будзе набыць машыны ў Нямецчыне, а ня перціся яшчэ недзе ў Данію, нягледзячы на тое, што для пакупнікоў гэта быў можа і ня лепшы варыянт. Наш курс змяніўся ў накірунку мяжы з Францыяй.

Як высветлілася, нас ужо зараней там чакалі. Машыны былі падрыхтаваны. Гандаль таксама цягнуўся нядоўга. Неспадзяванка здарылася толькі для мяне — у майм РАФе згарэла пракладка, і я ня мог нават выехаць з рынка, дзе ўсе мае пасажыры набылі свае асабістыя самаходы.

Узбуджаны і задаволены, турысты» адразу заявілі, што вяртацца дамоў на сваіх аўтамабілях і мяне чакаць ня стануць, каб ня траціць дарма грошай у такой дарагой краіне. Мой супольнік таксама набыў гэтым разам «Ауді» і паабяцаў, што мне дапамогуць ягоныя хаўруснікі (дарэчы, былыя жыхары Расеі) у рамонтце, і заўтра раніцай я змагу выехаць дадому. У маёй кішэні заставалася яшчэ каля сотні марак, поўныя бакі

бэнзіну, і я паспадзяваўся, што каб дабрацца да Горадні, мне гэтага хопіць.

Адзін са знаёмых майго шэфа падвёў мяне да сталага немца, пазнаёміў і сказаў, што ў яго я заначую, а ўсе праблемы з рамонтам вырашацца заўтра. А РАФ так і застаўся стаяць на ўсю ноч на рынку.

Я быў вельмі стомлены, аднак мой гаспадар вельмі цікавіўся нашым жыццём. Размаўляў ён па-польску. Праўда, некаторых рэчаў увогуле зразумець ня мог, калі нават даводзілася тлумачыць і па некалькі разоў. Ён даў паячэраць і прапанаваў ложак у асобным невялікім пакойчыку.

Раніцай высветлілася, што той, хто павінен займацца разам з мною рамонтам машыны, раптам ад'ехаў ў Гамбург, і ня вельмі ласкавы жаночы голас дадаў, што вернецца невядома калі. Ад такога павароту падзей я нават ня ведаў, што рабіць і расказаў аб усім свайму гаспадару.

Стары немец запрапанаваў забраць мой аўтамабіль з рынка і паставіць каля яго хаты. На рынку нас чакала ўжо паліцыя і гаспадар месца, на якім стаяла мая машына. Каб ўсё залатвіць, патрэбна было заплаціць штраф у сто марак і выклікаць тэхнічную дапамогу.

Я дастаў свае апошнія сто марак і заплаціў паліцыі штраф. Калі прыехала тэхнічная служба, на дзіва, мой немец зразумеў, што грошай у мяне больш няма. Ён патлумачыў гэта рамонтнікам.

Доўга аглядаўшы аўтамабіль і згарэўшую пракладку, немцы прыйшлі да высновы, што такіх запчастак яны ня маюць, а такіх машын не бачылі і, на жаль, дапамагчы нічым ня могуць. Праўда, пагадзіліся ня браць грошай за тое, што прыехалі па выкліку. Яны адцягнулі РАФ на падварак майго знаёмага.

Я доўга спрабаваў ім тлумачыць, каб яны ў сваёй майстэрні паспрабавалі зрабіць гэтую няшчасную пракладку. Аднак усё гэта было дарэмна, бо запасных частак іх фірма ўвогуле не вырабляе, а толькі мянуе гатовыя, якія дастаўляюцца ў майстэрні непасрэдна з завода. Яны па-сапраўднаму шчыра хацелі мне дапамагчы, аднак нават не маглі мяне зразумець.

Наперадзе былі два выхадныя дні. Мой гаспадар, вельмі добры і прыветны чалавек, заўважыўшы мой спалох, увесь час падтрымліваў маральна і прапанаваў дазваніцца ў Горадню да таго самага начальніка, які кінуў мяне тут бяз грошай і дапамогі. Да Горадні я дазваніўся, аднак таго, хто мне быў патрэбны, ня мог ніяк застаць у хаце. Дасылаў нават факсы, толькі ўсё гэта заставалася без адказу.

Мінула яшчэ два дні, і зноў выклікалі тэхнічную службу. Аднак прыехалі тыя самыя хлопцы, і ўсё скончылася, як і папярэднім разам. Толькі яны яшчэ з большым дзівам разглядалі мой РАФ і дзіўна махалі галавамі. Яны зноў толькі паспачувалі мне і зноў не ўзялі грошы за выклік. Я быў у адчаі.

Тады мой гаспадар запрапанаваў, каб я сам ехаў дахаты. Ён пагадзіўся завесці мяне ў Польшчу на сваім аўтамабілі, а пакуль я вярнуся, ён пабудзе і пагасцую ў сваіх знаёмых.

Мы так і зрабілі, я прыехаў у Горадню і ў той самы дзень знайшоў злэшчасную запчастку і вярнуўся ў Варшаву. Праўда, віза ў Нямецчыну была ўжо ў мяне закрыта. Аднак, параіўшыся, мы паспадзяваліся, што наўрад ці хто на мяжы зверне на гэта ўвагу, тым больш, што машыны на мяжы амаль не спыняюць.

Здарылася так, што нас запытаў польскі памежнік, і за намі стала доўгая чарга аўтамабіляў. Пачалі сігналіць. Ubачыўшы гэта, з процілеглага боку выйшаў нямецкі афіцэр і папрасіў мой пашпарт. Ён яшчэ раз запытаў, ці быў я раней у Нямецчыне. Я адказаў, што быў, і паспрабаваў патлумачыць сваю сітуацыю. Ён моўчкі парваў маю выкарыстаную паперку,

выпісаў штраф за парушэнне правілаў перасячэння мяжы і паказаў назад, «на хаўз».

Мой нямецкі сябра вярнуўся разам са мной. Я ўпершыню запаліў у яго ў машыне цыгарэту і сядзеў, ня ведаючы, што рабіць далей. Аднак Эрых моўчкі завёў машыну, і мы паехалі ўздоўж Одэра.

У невялікім мястэчку, побач з ракой, па якой праходзіць мяжа, у яго жыла радня. Здаецца, гэта быў нават яго брат. Яны доўга аб нечым гаварылі. Нарэшце Эрых прыйшоў з гумовымі ботамі і доўгім шэрым рыбацкім плашчом. Я быў падобны ў ім, мабыць, на сапраўднага дывэрсанта, толькі трохі ціснулі боты 42-га памеру, але майго 46-га ў іх не было.

Знаёмы Эрыха патлумачыў: калі будзем плыць у лодцы, я павінен ляжаць і ні ў якім разе не падымач галавы. Потым ён намалываў на паперцы, як я далей павінен ісці па балоце, каб дабрацца да дарогі, дзе мяне павінен чакаць Эрых.

Усё так і адбылося, толькі зараз мне здаецца, што нічога гэтага быццам бы і не было, бо нікога ні з аднаго, ні з другога боку мяжы я так і не сустрэў. Праўда, страху натрываўся болей, чым за ўсё жыццё.

Эрых потым доўга смяяўся і жартываў з мяне, як з «парызана».

Машыну мы наладзілі. Эрых, неспадзявана для мяне, быў вельмі задаволены знаёмам і запрапанаваў мне застацца яшчэ хоць на колькі дзён. Аднак я ўжо болей ня мог там быць. Ён накупіў падарункаў для ўсёй маёй сям'і, даў грошай на дарогу і са слязьмі адправіў мяне, быццам у невядомае падарожжа.

Занатаваў апавяд
М. МІКАЛАЙЧЫК.

«Салідарнасьць» па-ранейшаму ў апазіцыі

У Зялёнай Гурэ адбыўся 5-ы зезд «Салідарнасьці». Лех Валэнса адмовіўся ў ім удзельнічаць. «Салідарнасьць» не падтрымвае свайго былога лідэра ў намеры правесці ў верасні новыя выбары ў Сойм. Яе кіраўніцтва дамагалася нядаўна адстаўкі ўрада

сп-ні Сухоцкай, распушчаны прэзідэнтам Сойм прасажынікаў збольшага задавальняў.

Старшыня нашага ВС таксама раней нібы лічыўся адным з лідэраў БНФ, а потым ад яго адмовіўся.

(са).

ваньні нацыянальных інтарэсаў мы пачылі праўленні славаў беларускай талерантнасці, пастаяннае азіраньне й таптаньне на месцы. Вакол павышаюцца цэны, а Беларусь трымаецца на старых — не інакш як стварае «спрыяльную» палітычную абстаноўку. Калі паліцыя магазінаў спустошыліся з прычыны гандлёвай актыўнасьці жыхароў суседніх краін (які ж дурань не паедзе па пакупкі туды, дзе танней?), і пачала расьці незадаволенасьць свайго насельніцтва — тады і цана падымалася. Толькі чамусьці ў Летуве, напрыклад, чарговыя цэнавы віток заўсёды папярэднічаў нашаму. Мы зноў аказваліся ў пройгрышы. Успомнім, гарадзенцы, клопаты з бэнзінам, мясам, маслам і г. д.

А што ж родны ўрад? Яго вышэйшыя кіраўнікі па-ранейшаму гаварылі правільныя словы, кляліся ў адданасьці рынкавым адносінам. В. Кебіч адказвае на пытаньні карэспандэнта «Журналь дэ Жэнеў»: «Есьць праграма прыватызацыі. Вынікі пабачым праз 7—8 гадоў. Важна пазьбегнуць безпрацоўя. Разлічваем на сябе. Першымі ня будзем разбураць валютную сістэму. Наш козыр — палітычная стабільнасьць».

В. Кебіч выступае перад старшынямі выканкамаў Саветаў народных дэпутатаў: да канца года думаем выйсці з прывава. Есьць зрухі ў пастаўках камплектуючых, сыравіны й матэрыялаў. Маём страты ад змяншэння ваенных заказаў. У сельскай гаспадарцы не ўдалося спыніць спаўзеньне. Наша падаткавая сістэма вельмі блізка да фіскальнай («Рэспубліка», 11 ліпеня 1992 г.).

Прэм'ер заяўляе ў Францыі: я зноў пераканаўся, што парлямэнт

і ўрад рэспублікі выбраў правільны курс, калі ня сталі сьпяшацца з прыватызацыяй дзяржаўных прадпрыемстваў, а выраблялі праграму пераходнага пэрыяду ў мадэрнізацыі эканомікі («Рэспубліка», 18 ліпеня 1992 г.).

Ён жа тлумачыць: вопыт Польшчы нам не падыходзіць. Адна з асноўных задач: даць прадпрыемствам магчымасьць, чыя прадукцыя не знаходзіць попыту, пераарыентавацца, не дапусьціць безпрацоўя. Прыняць меры для абароны ўнутранага рынку («Рэспубліка», 22 ліпеня 1992 г.).

В. Кебіч у прамове на пасяджэньні Міжнароднай арганізацыі працы: базісны асновай дэмакратыі й дэмакратызацыі зьяўляецца «рынкавая эканоміка, несумяшчальная з каманднымі мэтадамі кіраваньня. Маём цяжкасьць з правядзеньнем прыватызацыі, у барацьбе з манопалізмам, стабілізацыяй грашова-фінансавай сістэмы. Есьць доўгатэрміновая й кароткатэрміновая праграмы выхаду з крызісу. Спад вытворчасці спынім у хуткім часе («Рэспубліка», 24 чэрвеня 1992 г.).

Множа працягваць выказваньне праблемы на практыцы, тут кожны з нас сам адкажа на пытаньне. Але змяніўся й тон выказваньня хаця б таго ж Міхаіла Мясыніковіча. У вялікім інтэрв'ю «Зьвяздзе» (ад 25 мая г.г.) ацэнкі ўжо больш стрыманыя. Аднак зноў пералічваюцца нібыта дасягненьні, запэўніваньні, што «ўрад бачыць шляхі выхаду з той сітуацыі, якая склалася як у галіне рэформаў, так і па стабілізацыі эканомікі».

Ну, а нам што з таго: бачыць ўрад

ці не! Чаму ня дзейнічае? Калі ня ўмее, няхай саступіць месца тым, хто здолее пераадолець крызіс. У Італіі, Японіі ўрад мяняецца кожны год-паўтара, а эканоміка моцная, і людзі жывуць па-людзку. Бо там стабільнасьць залежыць не ад канкрэтнай асобы, але ад прадуманых законаў, якія працуюць, і дзяржаўнае рэгуляваньне рынкавай эканомікі сярод іншага зводзіцца да стварэньня найлепшых умоў дзейнасьці й малога, й вялікага бізнэсу.

Станіслаў Шушкевіч выказвае сваю пазіцыю: каб выйсці з крызісу, нам трэба... інтэнсіўна й рашуча прыводзіць эканамічныя рэформы. (Гл. «Зьвязду» ад 14 траўня г.г.). Калі вырашылі ступіць на гэты шлях, то звароту назад быць ня можа, а ўсялякія хістаньні толькі няравуюць людзей, бо яны хочуць ісьці за тымі, хто ведае, куды пракладваць дарогу, чаму менавіта ў той бок, і ня церпяць, калі мэта на гэтым шляху пастаянна мяняецца.

Няўпэўненасьць і марудлівасьць урада ўчора абярнулася крахам эканомікі Беларусі сёньня. Што гэта так, цяпер бачыць кожны. Стаўка на захаваньне любымі сродкамі палітычнай стабільнасьці ў рэспубліцы аказалася памылковай. Нават афіцыйныя прафсаюзы заклікаюць выйсці на вуліцы й выступіць супраць палітыкі ўрада, які збанкрутаваў. Але гэты намэнклятурны ўрад будзе зубамі трымацца за хлебныя пасады, як гаворыцца, да апошняга гузіка.

Што ж далей?

Беларусь уступае ў самы цяжкі пэрыяд пераходу да рынкавых адносін. Галечка рэальна падступіла пад дзверы. Лета й восень у палітычным

сэнсе будуць гарачымі. У эканамічным — пагроза паўгалоднай зімы не такая ўжо нерэальная. Масавое безпрацоўе паглыбіць напружанасьць сітуацыі. Магчымы моцны сацыяльны выбух. І адсюль — увядзеньне надзвычайнага становішча, за якое прагаласуе большасьць Вярхоўнага Савету, бо на іншае ён не прыдатны, а інстынкт самазахаваньня падкажа зрабіць менавіта гэты крок...

Ці можна яшчэ пазьбегнуць такога разгортваньня падзей?

Можна. Аднак надзвычай цяжка. Патрэбна рашучасьць, якой бракуе кіраўніцтву Вярхоўнага Савету і ўраду. І першае выпрабаваньне — уласныя дзеянні ў адказ на ўльтыматыўныя патрабаваньні Расеі. Лягчэй узняць рукі й дэбрахавотна дазволіць прывязаць рэспубліку да грувасткай калёсыніцы ўсходняга суседа. У такім разе станем марыянэткай дзяржавай, калі хочаце — прахадным дваром Расеі на Заход, зноў вялікай нарыхтоўчай канторай, тэрыторыяй, дзе будзе многа войска, якое трэба карміць. Узамен атрымаем крыху нафты, мэталу, яшчэ чагосьці й... поўны дыктат ва ўсіх галінах жыцця.

А мо, усё ж адважыцца, рэальна прыкінуць свае магчымасьці й зрабіць той рашучы крок, які, бясспрэчна, цяжкі, але дае надзею на лепшае, таму што свой лёс тады будзем тварыць сваімі рукамі.

Толькі б не спэцыяліста. У рашаючыя моманты Гісторыя заўсёды вылучае на першы плян новых лідэраў і дае шанц.

Такая сітуацыя сёньня, на мой погляд, складаецца на Беларусі.

В. ЗАДАЛЯ,

дэпутат вобласнага Савета, слухач Акадэміі кіраваньня пры Савеце Міністраў Беларусі.

СУМЕЖЖА

«Прыйдзе той час — да сваіх я вярнуся...»

Гэтыя радкі я ўзяў з верша беларускага паэта, публіцыста й выдаўца У. Казлоўскага. Час той, відаць, да нас ужо прыйшоў, каб вярнуць з забыцця яшчэ адно адмыслова забытае прозьвішча.

Часопіс «Новы шлях» у снежні 1943 года пісаў: «22 лістапада 1943 года ў Менску на Кальварыі пахаваны адказны рэдактар «Беларускай газэты» Уладзіслаў Казлоўскі. Ён стаўся чароднай ахвярай бандыцкага тэрору на Беларусі й загінуў як жаўнер пры спаўненні сваіх абавязкаў...»

Сапраўды, размова ідзе пра беларускага літаратара Уладзіслава Казлоўшчыка (сапраўднае прозьвішча — Казлоўскі). Нарадзіўся ён у 1896 годзе ў сялянскай сям'і ў вёсцы Залесьсе на Гарадзеншчыне. Пачатковую й сярэднюю адукацыю Ул. Казлоўшчык набыў у Саколцы (Беласточчына) і ў Горадні.

У 1916 годзе паступае ў Віленскую каталіцкую духоўную сямінарыю, дзе прапагандуе беларускую свядомасць. Пазней ён запісваецца на кароткачасовыя беларускія настаўніцкія курсы пры Цэнтральнай Радзе

Віленшчыны й Гарадзеншчыны, пасля заканчэння якіх накіроўваецца ў Сакольскі павет, дзе прымае ўдзел у арганізацыі беларускіх школаў.

У 1919 годзе Уладзіслаў Казлоўшчык прыязджае ў Менск, а ў 1920 — працуе ўжо ў Ігумэнскім павеце інструктарам беларускага нацыянальнага камітэту па пытаннях арганізацыі тут нацыянальнага й кааператыўнага жыцця.

З 1921-га года служыць у радах Войска Польскага, але не парывае сувязяў з беларускім нацыянальным рухам.

У 1930-м годзе Уладзіслаў Казлоўшчык у раньне паручніка звальняецца са службы й прыязджае ў Вільню. Тут ён арганізоўвае гімнастычнае таварыства «Гайсак», піша пра спорт. З друку выходзяць яго кнігі «Фізічнае выхаванне грамадзянства» (1927) і «Аб фізічным выхаванні ў беларусаў» (1920). Таксама выдаюцца й літаратурныя працы «Беларускія народныя песні з Сакольскага павяту» (1930), «Плач Беларускай старонкі-маткі па дзетках сваіх рэнэтатах» (1930), вершаваны раман «Путы каханьня» (1932) і зборнік паэзіі «Шлях

змаганьня» (1935).

У 1933 годзе Уладзіслаў Казлоўшчык становіцца выдаўцом і рэдактарам штотыднёвіка «Новы Шлях». А ў гады вайны ў акупіраваным немцамі Менску рэдагуе «Беларускую газету»...

Чытачам «Пагоні» прапаную два вершы Уладзіслава Казлоўшчыка, якія напісаны ў першай палове 30-х гадоў.

**С. ЧЫГРЫН,
г. Слонім.**

Уладзіслаў КАЗЛОЎШЧЫК БУДЗЕШ НЕЗАЛЕЖНАЙ

Няшчасныя дзеі Цябе гартавалі
І сілу давалі ў нядолі бязьмежнай—
Ты мусіш паўстаці мацнейшай ад сталі
І быць незалежнай.
Хаця б Цябе пекла ўсе сілы тапталі,
Трымалі ў няволі рукою жалезнай—
Ты мусіш паўстаці мацнейшай ад сталі
І быць незалежнай.
Раней ці пазней Ты зьбярыш свае роты
І пойдзеш у бой аканчальны, вызвольны.
Тады свят пачуе маланкі-грымоты
З пярунаў, што пусьціць народ
паднявольны;
І злыдняўску страшну пачуе свят
звяягу,
І зьдзіўлена ўбачыць працоўных адвагу,
Што сыяг свой крывава адважна паднялі

І пліту нядолі звалілі жалезну.
Тады Ты паўстанеш мацнейшай ад сталі,
Каб быць незалежнай!
ПАГОНЯ

Ляціць Крывіцкая Пагоня
Праз горы, рэкі і ласы,
Праз мора, акіяны, нават
На хмары пнецца ў небясы.
А гэта слаўнае Пагоні
Ніхто ня можа супыніць,
Бо дух Крывіцкага ваякі
З мячом агністым там сядзіць.
І гэты меч падняў высока,
Прыціснуў шпорами каня
І дзесьці прэцца ён далёка,
Аж стогне й енчыць уся зямля.
Куды ж сьпяшыць Пагоня наша?
Каго дух-рыцар хоча біць?
Над кім памсціцца хоча строга,
Што так імчыць, аж не спыніць?
Маскаль, ці Лях яго угневіў,
Татарын скрыўдзіў ці крыжак,
Грунвальдскую пабеду можа
Прыпомніць ён і гоніць так?
О, не, працоўны ты мой дружа,
Ня тым наш рыцар заняты:
Імчыцца ён у край пакутны,
Там, дзе жывуць яго браты.
Сьпяшыць Крывіцкі рыцар з неба
У старонку, сковану ў ланцуг,
Распутаць хоча ён Пагоню,
У жывых братоў — збудзіць там дух.

Беларусы ўкраінскага Палесся

Памятаю, у дзяцінстве на торжышчах Пінска сустракаў багата машын з ўкраінскімі нумарамі. Калі пытаў тату, чаму ўкраінскія людзі едуць да нас, чуў у адказ: гэта ж нашы людзі. Яны едуць сюды ня толькі гандляваць, але й сустрэцца з роднымі, пагаманіць, пагасцяваць.

Скажу шчыра, мяне малога вельмі здзіўляла тое, што ўкраінцы ня едуць да сябе ў Кіеў ці Роўна шукаць сваякоў, а наадварот, находзяць іх на Беларусі.

Калі падрос, любіў слухаць аповяды аднавяскоўцаў аб тым, што ў іх засталіся браты ці сёстры на Валышчыне ці Ровеншчыне. Звычайна гэта былі ўспаміны, якія тычыліся пасляваеннага часу. Аднавяскоўцы ўспаміналі, як цяжка й складана жылося родным на Украіне. Іх бязьлітасна нішчылі бандэраўцы, асабліва пакутавалі тыя, хто па веравызнанні быў каталіком.

Ня вельмі шэньціла й праваслаўным, асабліва калі на тэрыторыі Заходняй Украіны пачалі з'яўляцца вайсковыя фарміраванні бандэраўцаў.

Успамінае жыхарка ўкраінскага горада Любашова Алена Дзікавіцкая.

Наш асяродак шляхты займаў добры кавалак Палесся. Ад Пінска ён цягнуўся ў глыбкі краю аж да Луцка. Землі належылі шляхце, і яна тут гаспадарыла на працягу стагоддзяў.

Мой бацька яшчэ за польскім часам купіў у пана непадалёк Любашова маёнтак Дзеравок. Сям'я пераехала туды ў 1934 годзе. Месца

было цудоўнае: возера, дуброва, луг, які кожную вясну заліваўся вадой. Мы, дзеці, ахвотна гулялі па гэтых цудоўных мясцінах. Калі выбухнула вайна, усё перамянілася. Адкуль з'явіліся ўзброеныя банды, якія пачалі рабаваць гаспадаркі беларусаў, габрэяў, палякаў. Каб бараніць сям'ю ад генацыду, бацькі пераехалі зноўку да Любашова. Сюды ж пачалі з'яжджацца й іншыя сем'і, якія расказвалі жудасныя гісторыі пра зьдэкі ўзброеных бандытаў над усімі, хто ня быў украінцам. З кожным днём прыходзілі ўсё больш жахлівыя чуткі. Пра жанчын, якім адразалі грудзі, пра дзяцей, якіх падкідвалі ўверх і лавілі на багнэты. Памятаю добра, што нават немцы, якія напачатку падтрымлівалі амбіцыі ўкраінцаў, паціскалі плячыма.

Неяк ноччу да нас пастукалі. Бацька адчыніў, гэта быў наш сусед па маёнтку спадар Навак. Яго доўга катавалі бандыты, а потым зусім голага пусьцілі, маўляў, усё роўна загіне на марозе. Але спадар Навак вытрымаў і змог дайсці да нашае хаты. Мы яго абагрэлі, накармілі, далі вопратку. Далейшы лёс суседа мне

невядомы.

І пасля вайны жыць было цяжка. Бацькі спадзяваліся, што землі абавязкова аддадуць асродку пінскай шляхты, і яны адыдуць да Беларусі. Здарылася наадварот: усе апынуліся ў складзе Украіны. Дзесьці адразу пасля вайны пачалася гвалтоўная ўкраінізацыя.

Да вайны ў школе настаўніца казалі, што на землях каля Луцка й Ковеля пражывае прыкладна сорак тысяч беларускай шляхты. Фактычна ўсіх за які-небудзь месяц зрабілі ўкраінцамі. Хто не пажадаў быць украінцам, яшчэ доўга адчуваў варожасць да сябе. Гэта былі сьмелыя крокі. Нашу сям'ю ўтрымлівалі беларускія карані. У бацькоў захаваліся дакументы на ўладанне зямлёй з гэрбам і пячаткай Віленскага зямнога ўпраўлення. Іх яшчэ ў сямнацатым стагоддзі атрымаў прапрадзед. Тата казаў, што страціць нацыянальнасць — значыць страціць гістарычную спадчыну. Гэтага ён не пажадаў рабіць.

Дарэчы, наша сям'я была не адна. Мала-памалу й іншыя вярталі сваю

гістарычную памяць. У шасцідзiesiąтыя аб'ядналіся й напісалі ліст ў цэка кампартыі Украіны, што мы беларусы й жадаем, каб нашы дзеці вывучалі гісторыю й беларускую мову. Адказу прыйшлося чакаць чвэрць стагоддзя. Толькі калі ў дзевяностым годзе ў Львове вуніяты захапілі сьвяты храм, у Кіеве сур'ёзна падумалі аб праблеме нацыянальных меншасцяў. Успомнілі, што ёсць шмат беларусаў. Абяцалі стварыць у школах беларускія класы, але далей размовы справа не пайшла.

Безумоўна, наш лёс быў бы зусім іншы, каб беларускі ўрад хоць крыху цікавіўся лёсам беларусаў блізкага замежжа. Працы тут багата. Папершае: ніхто й ніколі не лічыў, колькі беларусаў жыве на землях, якія некалі належылі іх продкам.

Я ведаю, што многія з тых, хто па волі Сталіна апынуўся чужым на зямлі продкаў, хацелі б вярнуць права на сваё гістарычнае паходжаньне...

Вось такія думкі не пакідаюць многіх беларусаў ўкраінскага Палесся.

Г. АСТРОЎСКІ.

Канфэрэнцыя ТБМ

24 чэрвеня ў Горадні адбылася гарадская канфэрэнцыя Таварыства беларускай мовы. Галоўным пытаннем на ёй разглядалася — канцэпцыя нацыянальнага універсітэта.

Як вядома, у мінулым месяцы ў «Народнай газеце» група навукоўцаў надрукавала адкрыты ліст рэктару Гарадзенскага ўніверсітэта, у якім выказала занепакоенасць тым, што рэктарат ня ставіць галоўнай сваёй мэтай дзейнасці стварэнне нацыянальнага ўніверсітэта і не пачынае яе мэтанавіравана ажыццяўляць.

У адказ «ярыяе нацыяналісты» пад час пашыранай навуковай рады ўніверсітэта «атрымалі адпор», бо паводле іх універсітэт ужо таму можна лічыць нацыянальным, што большасць выкладчыкаў у ім беларусы, а каўбасы ад ведання беларускай мовы болей не стане. У дадатак для правэркі артыкула была створана

камісія з былых супрацоўнікаў абкама, парткамаў, якія злелі пасля жніўня 92-га апынуцца ў Альма матэр.

Аднак, нягледзячы на такія вынікі, канфэрэнцыя ТБМ плённа павяла сваю працу. Прафэсар Габрусевіч выклаў перад прысутнымі ў агульных рысах сваю канцэпцыю стварэння нацыянальнага ўніверсітэта, якая зводзіцца найперш да пераходу на беларускую мову навучання і выхавання студэнтаў усіх спецыяльнасцяў, да арыентацыі зместу адукацыі гуманітарна на духоўную спадчыну беларускага народа, каштоўнасці нацыянальнага ладу жыцця. Урэшце, неабходны паварот калектыву ўніверсітэта да вырашэння рэальных праблем нацыянальнага адраджэння рэгіёна і края.

Прысутнымі канцэрцыя была ухвалена. Гарадзенскім Таварыствам беларускай мовы быў прыняты зварот да парлямента і Міністэрства адукацыі

Беларусі ў падтрымку артыкула гарадзенскіх навукоўцаў у «Народнай газеце».

У канфэрэнцыі браў удзел народны дэпутат Рэспублікі Беларусь Алег Трусаў. У сваім кароткім выступленні ён зазначыў, што зьмена адукацыі не адназдэнны і аднабаковы працэс, а дзеля таго, каб ажыццявіць рэформы, неабходны моцныя нацыянальныя кадры, якіх зараз аднак не стае. Ён дадаў, што галоўную стаўку трэба рабіць на моладзь: аспірантаў і студэнтаў. Дарэчы, пасля сустрэчы са студэнтамі Гарадзенскага ўніверсітэта ён прыйшоў да высновы, што апошнія добра разумеюць — паварот назад ня будзе. І яшчэ, яго вельмі ўсцешыла тое, што ліст сумленных гарадзенскіх навукоўцаў у «Народнай газеце» дазволіць падняць гэтую праблему па ўсёй нашай краіне.

(ав).

Бывайце «здоровы»

Палякі заўсёды іранізавалі з тае прычыны, што іхнія цыгарэты маюць у Эўропе першае месца па атрутнасці. Вось нарэшце дачакаліся гэтай «радасці» й гарадзенскія курцы. У нашых шапіках паявіліся польскія цыгарэты двух відаў: «Людовэ» — па 130 рублёў і «Сэкс-спорт» па 100—105 рублёў. На пачакі апошніх намалевана гэткая напаўголая красуня, што дальбог, нават дагэтуль не курыйшы, амаль абавязкова купіш ды пакаштуеш таго польскага «спартовага сэксу».

П. ГРЭЦКІ.

У Швэцыі глядзяць менскія сэсіі й пасьміхаюцца

Фатаграфаваньне А. УЛАДАСЕВІЧ.

На мінулым тыдні Горадню наведла эвангелісцкая місія са швэдзкага горада Борас. Асноўная мэта візіту — далучэньне людзей да Бога. Дарэчы, падобныя місіі з Бораса ўжо неаднаразова былі на Беларусі, Украіне і Малдове, паколькі за іхнім горадам замацаваны менавіта гэты рэгіён былога Савецкага Саюза.

Гэтым разам па заказу Гарадзенскіх мэдэяў швэды прывезьлі дэфіцытныя лекі і інвалідныя каляскі для рэабілітацыйнага цэнтру. У складзе дэлегацыі наш горад наведваў дзіцячы хрысьціянскі хор пры Эвангелісцкай царкве ў Борасе — «Сьвечка» і выступіў з канцэртаў у Старым парку.

Вядома, швэды ня кожны дзень наведваюць Горадню і было папросту прыемна паглядзець, як танцуюць і сьпяваюць іх дзеткі, як шчыра раздораюць гледачам «Новы запавет» з надзеяй, каб ён абавязкова прыдаўся і дапамог ў жыцьці.

Сярод швэдзкіх дзяцей нічым не вылучаўся чатырнаццацігадовы юнак, якога вы бачыце на здымку. Ён у якасьці перакладчыка дапамагае разабрацца з лекімі гарадзенскім мэдэякам. Кастусь Мураўевіч жыве таксама ў Борасе. Яго бацькі па паходжаньні расейцы і працуюць пры расейскім пасольстве ў Швэцыі. Аднак Кастусь нарадзіўся на Беларусі, побач з Менскам.

У швэдзкім Борасе ёсьць раён, дзе жывуць беларусы, продкі якіх трапілі сюды ў розныя часы — пасля перавароту ў Расеі ў семнаццатым годзе, некаторыя пасля сорака пятага. Косць часта праводзіць сярод іх свой час, бо ўсё тут блізкае: мова, адносіны, культура. Ён займаецца ў фальклёрным калектыве разам са сваімі адналеткамі, вучыць з імі нашу літаратуру і мову. Дарэчы, беларускай мовай хлопец валодае выключна добра і быў прыемна здзіўлены, калі я падараваў яму «Пагоню», якая друкуецца тарашкевіцай. Мяне гэта вельмі ўразіла, бо ў нас большасьць настаўнікаў, не кажучы пра вучняў, ня ведаюць і ніколі ня чулі аб гэтай граматыцы. Ён выдатна валодае ангельскай, швэдзкай мовамі, ведае расейскую, а яму ж толькі чатырнаццаць гадоў. Гісторыю Горадні Кастусь спазнаў з кніжак у Швэцыі і нават сам правёў для гасьцей, з якімі прыехаў, экскурсію.

Дарэчы, у Швэцыі, — апавядаў мне Кастусь, — чатыры гадыні трансляецца беларускае тэлебачаньне, праўда, ня ў лепшы час сутак. І ўсё ж ён сочыць за тым, што адбываецца на яго Радзіме. Часам тата пасмейваецца і пытаецца, навошта ён вучыць беларускую мову, калі нават дэпутаты ў парлямэнце ведаюць толькі «Дзякуй» і «Добры дзень». Але Кастусь марыць вярнуцца толькі на Беларусь, каб тут жыць і вучыцца. Ён з гонарам апавядае мне аб тым, як швэдзкім дзецям спадабалася яго Радзіма, Горадня, суайчыньнікі. Ён вельмі задаволены, што дачкаўся лета і свае вакацыі прабудзе на Беларусі, у бабулі ў Баранавічах.

У Швэцыі ня ўсе яшчэ ведаюць нашу краіну, але апошнім часам, калі ў Вярхоўным Савеце адбылася дыскусія наконт падпісаньня вайскавай дамовы з Расеяй, газэты застракацелі загалоўкамі, у якіх вельмі часта сустракалася слова Беларусь.

Увогуле Кастусь палюбіў і Швэцыю і вельмі хацеў бы, каб стасункі паміж нашымі дзяржавамі як мага хутчэй пашыраліся, а аб сабе ён заставіў вельмі прыемнае ўражаньне — сьціплага і адукаванага хлопца, якім і бывае сапраўдны беларус.

М. КАРНЕВІЧ.

Аб шкодзе гістарычных комплексаў

Землі Вялікага Княства Літоўскага, частку якіх займала Беларусь, лічыліся традыцыйна талерантнымі, як з пункту гледжаньня рэлігійнага, так і нацыянальнага. У XVI ст. абрысавалася тут, таксама як у Польшчы й Летуве, рэнэсансна-рэфармацыйная плынь, якая характарызавалася ідэямі гуманістычных прынцыпаў арганізацыі сацыяльных, этнічных, палітычных і юрыдычных стасункаў. Да яе прадстаўнікоў належалі такія выдатныя асобы тае эпохі, як Францішак Скарына, Сымон Будны, Андзей Фрыч Маджэўскі, якія выказвалі глыбокае разуменьне норм жыцьця, як індывідуальнага, так і калектывнага, на аснове абароны інтарэсаў грамадзян дзяржавы, грамадзкай справядлівасьці й роўнасьці перад законам. Сёньня ў нас гаворыцца аб гэтым пераважна ў гістарычным аспэктце. Бо традыцыя гэтая, з працягам часу, у выніку тэрытарыяльных і палітычных ператварэньняў, зьмены ладу, падверглася значным зьмяненям. Стопяцідзесяцігадовае панаваньне расейскай імперыі й сямідзесяцігадовае — бальшавіцкае не маглі не паўплываць істотным чынам на стан грамадства, яго сістэму вартасьцяў, мэтанаставы.

Дамінацыя Расеі ў спалучэньні са стратэгіяй стварэньня «савецкага народа» ў камуністычны пэрыяд прывяла да таго, што яе мова сталася агульнадзяржаўнай у СССР. У гэтай сітуацыі мовы меншасьцяў набывалі маргінальны характар, адыгрываючы фальклёрную ролю.

Да тыповых, шырока карыстаных мэтадаў, належыць дэзінтэграцыя меншых народаў, іх атамізацыя й пазбаўленьне этнічнай кампактнасьці — з мэтай стварэньня асобы, пазбаўленьня каранёў, адарванай ад сваёй культуры й праз гэта больш безабароннай і паслухмянай загадам рэжыму. Непасрэдным вынікам гэтых трансфармацый зьявілася сёньняшняя нацыянальная сітуацыя на Беларусі. Яе стан, з улікам патэнцыялу магчы-

мага развіцьця, цяжка акрэсьліць як пазытыўны.

Я паспрабую выдзеліць найважнейшыя, на маю думку, прычыны існаваньня такога становішча з пункту гледжаньня сітуацыі польскай нацыянальнай меншасьці на Беларусі. Сярод прычын адсутнасьці ўвагі, што мажэ з ігнараваньнем, інтарэсаў польскага насельніцтва (а таксама іншых нацыянальных меншасьцяў, апрача, можа, расейскай) ў якасьці першай я назваў бы:

дэнацыяналізацыю самага беларускага насельніцтва ў форме павярхоўнай русіфікацыі. Наступствам гэтага працэсу сталася адсутнасьць павягі да ўласных нацыянальных каштоўнасьцяў — мовы, культуры, гісторыі — вялікай часткі беларускага грамадства. Дарэчы, з гэтага пункту гледжаньня сітуацыя на Беларусі ўнікальная й амаль не мае аналёгіі ў іншых краінах. У яшчэ большай ступені паўплывала яна на гэтак званую ўпраўленцкую й кіруючую праслойку, якая дэдактова прадваргалася дэнацыяналізацыйнай прыпартыйнай сэлэкцыі. Нацыянальная меншасьць трактуюцца імі зьольшшага такім самым чынам, што й уласны пакінуты народ, а нярэдка яшчэ горш. Той, хто не шануе свайго народа, натуральным чынам, не ў стане ўшанаваць іншыя, бо такое пачуцьцё пашаны яму невядома.

Палітыка стварэньня «савецкага чалавека» ня конча значыла толькі русіфікацыю. Згодна з лёгкай талітарызму дэнацыяналізацыя заключалася, між іншым, і ў разчляненьні ўнутранай згуртаваньня нацыянальных груп. Выкарыстоўвалася таксама «савецкая» ліквідацыя ўсіх адметнасьцяў, што вылучаюць народ.

Такім чынам, у якасьці другой галоўнай прычыны можна назваць: татальную камунізацыю дзяржаўных чыньнікаў і ўстаноў усіх ступеняў, якія ператрывалі ў стане амаль што нязьмененым праз увесь пэрыяд «перестройкі» да сёньняшняга дня.

Пагардлівае стаўленьне да асобы, чалавека, характэрнае для камунізму, ва ўзмоцненай ступені праявілася на народы. Галоўнымі спосабамі вырашэньня нацыянальных пытанняў былі насільле, высяленьне, экстрэмізацыя ці папросту адкрытае ігнараваньне. Аказаўшыся ў новых умовах, старая кіруючая праслойка ня ў стане ані зразумець, ані засвоіць прынцыпы, што грунтуюцца на міжнародным праве. Адсутнасьць зацікаўленасьці й практычнай дапамогі з боку ўлад вядзе да таго, што польскае насельніцтва на Беларусі ўсё большыя свае надзеі на падтрымку як маральную, так і матэрыяльную, звязвае з Польшчай. Дапамогу, у межах магчымасьці польскай дзяржавы, палікі Беларусі атрымваюць. Паўстае аднак пытаньне, ці дзяржаўныя інтарэсы беларускае дзяржавы дыктуюць ёй адмовіцца ад удзелу ў лёсе сваіх грамадзян?

Другім бокам праблемы зьяўляецца стаўленьне беларускай нацыянальнай апазіцыі да палякаў. Яно характарызуецца вялікай ступенню недаверу й стрыманасьці ў адносінах да польскай грамадзкасьці на Беларусі, што часткова абумоўлена пэўнымі гістарычнымі комплексамі часоў міжваеннай эпохі. Яны адвольным чынам і безпадстаўна звязваюцца з палякамі, якія цяпер жывуць на Беларусі. Найбольш скрайнім праяўленьнем неталерантнасьці з боку пэўных прадстаўнікоў гэтых асяродкаў зьяўляецца адмаўленьне прыналежнасьці палякаў Беларусі да польскага народа.

У сучасны момант назіраецца набліжэньне пазыцыяў польскай меншасьці й нацыянальных беларускіх сілаў, што ў немалой ступені выклікае агульнае пытаньне аб праблемах на шляху нацыянальнага адраджэньня й спосабаў іх пераадоленьня.

Юресь ВАШКЕВІЧ

Менскі аддзел Саюза палякаў Беларусі.

Запалкі

Днямі ў рэдакцыю «Пагоні» завітаў чалавек, які прынёс у кішэні скрыначку з запалкамі. Невялікая, плоская, на этыкетцы напісана: «Польская запалкавая манополія. У сярэднім 30 запалак. Цана 5 грошаў». Запалкам гэтым 54 гады, але яны добра запальваюць і мякка гараць. Сярніцы цёмна-брунатнага, амаль чорнага колеру.

Прыяцель гэтага чалавека знайшоў іх на паддашы ў хаце недалёка польскай мяжы. Гаспадар патлумачыў, што калі яшчэ ў 1938 годзе Гітлер забраў Мэмэль-Клайпэду, далучыў да Нямеччыны Чэхію, дык стала зразумела, што запахла вайной. Тады ён купіў скрынку запалак ды пару мяхоў солі, бо, па яго словах, «зямля ўсё дасьць, апроч солі ды запалак». Соль скончылася, а вось запалкі й сёньня гараць роўным спакойным полымем.

Дарэчы, люд наш даўно прызвычаены да ўсялякіх жыцьцёвых пэрыпетыяў. Запасілі соль з запалкамі ў 56-м годзе, 68-м, 69-м, потым — калі Кітай напаў на Уетнам. Запас і сёньня бяды на чыніць

(са)

ФУТБОЛ. ГАРАСКОП

Кошкі супраць... гіпэртаніі

Шмат хто адчуваў гэта на асабістым вопыце, ды й вучоныя даказалі: кошкі палашаюць стан здароўя. Такі вынік даследаванняў Бонскага інстытута псіхалёгіі. Кошкі быццам разумеюць, калі чалавеку неабходна дапамога. Быццам адчуваюць, што ён хворы, растрывожаны, сумны. Кошка сустракае свайго гаспадара пасля яго працоўнага дня, трэцца аб яго ногі, лашчыцца. Яна выпраменьвае спакой, разраджае дрэнную атмасферу ў доме, стварае цеплыню й утулак. Людзі й кошкі маюць адну агульную рысу: і тым, і другім хочацца, каб іх гладзілі. Гэта тычыцца ня толькі цела, але й душы.

Прафэсар Райнхольд, дырэктар Бонскага інстытута псіхалёгіі сцвярджае, што наша магчымасць выявіць свае пачуцці, неабходныя для здароўя чалавека, абмежавана правіламі паводзін і звычаямі грамадства. Да прыкладу, у звычайных абставінах на вас пазіралі б здзіўлена, каб вы пачалі гладзіць па галаве суседку або суседа. Іншая справа кошка. Самы сур'ёзны й паважны мужчына, які ня можа парушыць свой імідж, будзе спакойна гладзіць яе, не баючыся асуджэння.

Статыстыка сцвярджае, што чалавек, які мае кошку, знаходзіцца побач з ёй ад 30 да 120 хвілін у дзень, болей, чым з сваімі сябрамі. Прафэсар Бэрглер так тлумачыць уплыў кошкі на чалавека: кошкі выходзяць сваіх гаспадароў, хоць яны гэта й не заўважаюць. Людзі робяцца больш спакойнымі, пачынаюць радавацца жыццю, бо ў іх ёсць нехта, да каго можна заўсёды звярнуцца. Асабліва гэта патрэбна людзям сталым і адзіночым.

Зараз у Нямеччыне налічваецца болей за 5 мільёнаў кошакаў, якія маюць гаспадароў. Калі раней яны жылі ў сем'ях, якія маюць дзяцей, то цяпер кошака ахотна бяруць таксама й бяздзетныя й самотнікі.

Псіхалагі вызначылі, што «кашатнікі» й «кашатніцы» ў параўнанні з людзьмі, якія ня маюць кошака, валодаюць большай фантазіяй, здольны на больш глыбокія пачуцці.

У мужчын і жанчын, якія ня маюць сям'і, кошкі болей самастойныя. Кошка не патрабуе вашай пастаяннай увагі. Падчас аднаго апытання мужчыны-халасцякі заявілі, што сяброўка разраджае іх часта або калі-нікالی. На пытаньне аб кошыцы адказалі: «Ніколі». Прафэсар Бэрглер, напрыклад, перакананы, што доўгае сяброўства з кошкай умацоўвае імунную сістэму яе гаспадара й спрыяе яго здароўю й даўгалеццю.

Вопыты амэрыканскага прафэсара Бастэда сьведчаць: дотык да кошкі зьніжае ціск у гіпэртонікаў. А група экспертаў ЗША, якая праводзіла даследаваньні па заказу міністэрства аховы здароўя, унясла кошку ў спіс «сродкаў супраць стрэсавых сітуацый». Кошка можа папярэдзіць інфаркт.

Якая ж кошка патрэбна менавіта вам? Яны таксама розныя па характары... Кошкі з доўгай поўсцю лічацца больш спакойнымі, чым гладкія. Заводныя кошкі вельмі дарагія, але зусім не патрэбна імкнуцца набыць такую. Да прыкладу, у Нямеччыне заводныя кошкі складаюць усяго 6% ад іх агульнай колькасці.

Зрэшты, кожная кошка адпавядае кожнаму чалавеку. Для маленькіх дзяцей лепей за ўсё звычайная хатняя кошка — яна трывушчая, незапатрабавальная, мае моцныя нэрвы. Дрэжныя адносіны з боку дзіцяці яна таксама стрывае.

Самотныя людзі могуць дазволіць сабе больш прывязаных, напрыклад, сіямскую кошку. З ёю трэба шмат змагацца, часцей размаўляць. Калі ў доме ўжо ёсць сабака, прыпыніце выбар на персідзкай кошыцы — яна адна з самых спакойных.

Па матэрыялах замежнага друку падрыхтаваў

А. КАНДРАШОУ.

Віват, футбол, віват!

Як потым прызналіся менскія спартыўныя журналісты, сталіца Беларусі даўно ня бачыла такога футбольнага фэста.

За дзеве гадзіны да матча каля 300 юных гарадзенскіх фанатаў сышлі з «футбольнага» цягніка й з сыцягамі й імправізаваным аркэстрам рушылі да стадыёна «Дынама», раз-пораз скалыхваючы гучнымі выкрыкамі наваколле. «Нёман — гэта сіла», «Нёман — гэта клас», «Нёман — чэмпіён». Адным словам, куды ні кінь — усюды лашчыў слых знаёмы рэпэртуар былога «Чырвонага сыцяга».

У адрозьненне ад цягніковага фанату, наша група футбольных амата-

раў прыехала ў сталіцу на аўтобусах. Сярод пасажыраў былі кіраўнікі горада, спартыўныя функцыянеры, фундатары, журналісты, прыхільнікі футбольнага клюба «Нёман» і міліцыянты. Так-так, не здзіўляйся, у кожным аўтобусе па міліцыянту, а наперадзе — машына ДАІ. Дарэчы, цягнік суправаджала 11 супрацоўнікаў міліцыі.

Акрамя нашага арганізаванага «дэсанту» ля «Дынама» было нямала транспарту з роднымі нумарамі ГК, бо, як вядома, амаль усе аўтамаёмасныя прадпрыемствы Горадні паслалі сваіх прадстаўнікоў на кубкавую гульню «Нёман» — «Ведрыч».

(Працяг на 8-й стар.)

У Гарадзенскім Лялечным тэатры 27-га чэрвеня адбылася прэм'ера оперы «Кузуркіяна». Лібрэта напісала С. Клімковіч, музыку — П. Кандрусевіч. У оперы апавядаецца пра гісторыю каханьня матылька Шэрыя крыльцы, партыю якога выканаў Віктар Шалкевіч, да Заранкі ў выкананьні Марыны Лазаравай.

На здымку: выканаўцы оперы «Кузуркіяна».

Фатаграфаванне А. УЛАДАСЕВІЧ.

Зоркі аб здароўі й каханьні (5—11 ліпеня)

АВЭН. 7-га — самы спрыяльны дзень для знаёмстваў і сустрэчаў, а таксама кантактаў з сябрамі й сяброўкамі. Настрой ня вельмі добры, але зьменіцца да канца тыдня. Займайцеся фізічнымі практыкаваннямі: бег, гімнастыка 8-га й 9-га. 11-га застаньцеся ў хаце й займіцеся гаспадаркай.

ЦЯЛЭЦ пазнаёміцца з дзяўчынай, якая западзе ў душу. Тыдзень ня вельмі спрыяльны: не хапае грошай, мноства іншых праблемаў. 8-га й 9-га засьцерагайцеся, бо могуць падмануць і нават абкрадзюць. Лепш адмоўцеся ад паездкаў 9-га й 19-га. Займіцеся бегам, часцей шпацыруйце на свежым паветры.

Большасць **БЛІЗЬНЯТАУ** атрымаюць грошы, якія некалі ўклалі ў справу. 6-га й 7-га энэргія й націск дапамогуць дамагчыся поспехаў. Трэба абнавіць свой зьнешні выгляд: зрабіце прычоску альбо стрыжку. 7-га й 8-га нэрвовыя дні — старайцеся менш рэагаваць на крытыку, займіцеся звычайнымі справамі.

Асьцярожнасьць дапаможа **РАКУ** пазьбегнуць непрыемнасьцей. Удалы час для падарожжаў і адпачынку. Ад паненак і дзяўчынак зыходзяць добрыя пачуцці, гэта прыцягвае хлопцаў і мужчынаў. Падарожжа адкладзіце на 8-га ці 9-га. Дыета: яйкі, рыба, цыбуля, дзічына.

А **ІЛЬВУ** актыўнасьць дапаможа дабіцца поспеху. 9-га любоўная прыгода прымусіць пахвалывацца. Камандзіроўка або падарожжа не ўваходзіць у вашы планы, аднак раптам адправіцеся ў дарогу. Справы добра пойдзюць 8-га: можаце планавать важныя дзеянні. Засьцерагайцеся траўм і аварыяў.

ПАНА зможа завесці неабходныя знаёмствы. Праца ёсць праца: могуць быць памылкі й непрыем-

насьці. Марс дасць энэргію й жаданьне працаваць на поўную моц. Дыета: поснае мяса, гуркі, памідоры й цыбуля. Вяртайцеся дамоў да прыцемак, асабліва 8-га й 9-га. 11-га — дзень удалы для закупаў.

Галоўны накірунак у дзеяньнях **ШАЛЯУ** — праца й скарбовы паклад. Вэнэра зробіць вас сімпатычнай. Адчуеце ўзаемнасьць сваіх пачуццяў, узьлёт фантазіі і ідэй, прагу да творчасці. Прафілактыка захворваньняў пойдзе на карысьць 10-га й 11-га ліпеня. Лячыце ныркі й паясьніцу, захворваньні страўніка. У нядзелю вас наведзе стары сябра.

СКАРПІЕНУ трэба быць абачлівым у выбары сяброў. Хвалі каханьня вынасуць на жаданы бераг. Актыўныя

дзеянні лепей, чым лянота й пакой, асабліва 6-га й 7-га. Фінансавое становішча палепшыцца: атрымаеце нечаканыя грошы. Не зьвяртайце ўвагу на плёткі. 8-га й 9-га засьцерагайцеся ад п'яных і злодзеяў.

ЛУЧНІКУ лепей ня ехаць у дарогу: магчыма, захварэе нехта са сваякоў альбо сяброў. 5-га пісьмовыя звесткі ці тэлефонны званок уздымуць настрой. 7-га будзьце ўважлівымі на працы: магчымы памылкі й недахопы. 9-га й 10-га не ўжывайце алкаголю.

КАЗЯРОГУ неабходна прыняць важныя рашэньні: зрабіце гэта ў другой палове тыдня. Недаход грошай прымусіць ухаліцца за прапанову, якую вам хутка зробяць. 7-га й 8-га будзьце нэрвовыя абставіны: нехта

сваімі дзеяньнямі зможа зьмяніць вашы пляны. Зьвярніце ўвагу на страўнік і скуру.

Трата сіл і энэргіі чакае **ВОДНІКА**. 7-га будзьце ўдачнымі ўсе вашы добрыя справы й пачынаньні. Сустрэчы з сябрамі ці сяброўкамі будуць вельмі прыемныя й прынясуць радасьць і шчасьце. Не піце гарэлкі й лекаў 7-га. Добрыя звесткі ў канцы тыдня — бальзам для душы.

РЫБЫ клапацяцца аб сям'і й гаспадарцы. Напружанасьць у каханьні можа зьмяніць настрой. 6-га й 7-га займайцеся прастай працай. Нехта паспрабуе зьбіць вас з панталыку — будзьце ўважлівымі. Дыета: морква, салата, радыска й каша.

Падрыхтаваў А. КАНДРАШОУ.

Школьнікі просяць не сьпяшацца

Ад рэдакцыі. Днямі да нас завітаў дзяўчынка гадзю дванаццаці з просьбай надрукаваць калектыўны ліст. Як высьветлілася, ліст гэты не патрабуе аніякіх камэнтараў, бо ўсё ў ім гаворыць само за сябе.

Друкуем яго без скарачэньняў і спадзяемся, што да голасу дзяцей і дарослых прыслухаюцца.

Шаноўны Сямён Мікалаевіч Домаш!

Шаноўныя дэпутаты нашага горада!

Да вас зьвяртаюцца навучэнцы школаў, дзеці й дарослыя горада Горадні з просьбай прыпыніць выкананьне вашага рашэньня ад 27 траўня 1993 года. «Аб правілах утрыманьня сабак, кошакаў і іншых драпежных жывёл, у якім гаворыцца аб зьнішчэньні бяздомных кошакаў і сабакаў».

Мы разумеем, што ў горадзе неабходна мець і «правілы» па ўтрыманьню

жывёл, і ня толькі сабак і кошака. Але ж гэтыя правілы павінны зыходзіць ад любові да ўсяго жывога, ад міласэрнасьці дужага ў адносінах да слабых. Зьнішчыць бяздомную жывёлу, і ня толькі бяздомную, але й тую, што згубіла сваіх гаспадароў, амаральна й жорстка. Бяздомны чалавек, калі захоча, можа забяспечыць сабе існаваньне сваёй працай, а жывёла — ніколі, калі ёй не дапаможа чалавек. Гэта разумеюць усе вялікія й простыя людзі ва ўсіх цывілізаваных краінах.

У нашым горадзе замест дапамогі нашым малодшым сябрам вы ствараеце цэлыя брыгады «забойцаў», якіх гэтаму вучаць. На жаль, ёсць сярод дарослых і дзяцей скуралупы, для якіх пакуты слабых прыносяць асалоду. А гэта надалей прыводзіць і да насільля над чалаве-

кам.

Мы заклікаем вас, шаноўныя кіраўнікі горада, замест тэрару над безабаронай жывёлай аб'явіць у горадзе «Год абароны жывёл», стварыць прытулак для бяздомных кошакаў, сабак, хворых птушак. Усе дзеці дапамогуць у такой справе свёй непасрэднай працай.

Трэба сказаць дзякуй тым, хто не мінуў галодную, брудную сабаку, прытуліў і накарміў яго, а ня браць з гэтых людзей штомесячныя падаткі за ацяпленьне й газ. Звычайна міласэрныя людзі не бываюць багатымі. Дык ці трэба іх рабіць яшчэ бяднейшымі?

Мы спадзяемся на вашу гуманнасьць і дабрыню.

Алена БАРАНАВА,
Ірына ПАРХУТА,
усяго 23 подпісы.

2—8 липня 1993 г.

7

5, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
9.00, 21.35. Пад купалам сусвету. 9.15. «Мачаха». Мастацкі фільм. 0.55. «Вечная рання аперта». Фільм-канцэрт. 11.55. «По-за дэцям». Мастацкі фільм. 13.00. «Знабавіла з Галандыі». Фільм. 5-ы. 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. Кінажурнал. 13.50. 14.55. Экран аб'юртенту. 16.30. Мультифільм. 17.40. Вестнік гарсавета. (Гр.). 17.55. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.20. «Над Маманам». Праграма на польскай мове. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Беларусы свету. Перадача 1-я. 19.35. Роднае слова. 20.00. Дзеляў партнер. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная аптэка». 22.05. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 22.35. Да і з эда беларусу свету. 22.45. «Дрэвы на асфальце». Мастацкі фільм. 00.00. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. «Загадай». Спектакль для детей. 9.45. Что? Где? Когда? 11.20, 18.40. Гол. 11.50. Ванька. 14.25. Телемист. 15.10. Дело. 15.20. «Пчела Майя». Мультифільм. 16.00. Хроника международного музыкального фестиваля «Белые ночи Санкт-Петербурга». 16.20. Звездный час. 17.25. Палитра. 17.45. Теннис. Уимблдонский турнир. Финал. 19.35. Погода. 19.50. Это неделя. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного фильма «Азбука любви». 9-я серия. 21.10. Дневник Московского кинофестиваля. 22.25. Новая студия представляет. Дайджест пресс-клуба. Здравствуйте. 00.15. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Камера исследует прошлое. 9.10. Устами младенца. 9.40. Пилгрим. 10.25. Автограф мастера. 11.10. «Юность Гения». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 19.25. «Приключения Нуки». Художественный фильм. 14.40. Узелная Елабуга. 15.00. Премьера документального фильма «Дикая природа Америки». (США). 15.30. Там-там новости. 15.45. Бизнес в России. 16.15. Трансфер. 17.00. Публицистическая программа «45». 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Сенаторские звезды и мафия». (США). 20.20. Большой скандал. 20.50. «Последний бой». Мультифільм для взрослых. 21.00. Без ретуши. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Спасение 911. 23.30. Каунтдаун.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Династия». Серия 196. 14.15. Лето. 16.05. Английский язык для детей. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва США. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал репортеров. 19.00. «Империя господина Бритаса». Серия пр-ва Англии. 19.30. Журнал репортеров. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Мини-юри. 22.45. Фестиваль польского телевизионного творчества. 00.00. Прямо из Бельведера. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Вечер. 00.45. Горячая линия. 01.00. Серия пр-ва Германии. 02.55. «Лорка — смерть поэта». Серия пр-ва Испании.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. «Новые приключения». Мультисерия. 10.05. Удивительный мир зверей. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Развешенные Арсена Люпина». Серия пр-ва Франции. 16.25. «Поздравление Арсена Люпина». Серия пр-ва Франции. 17.00. Панорама. 17.05. Документальный фильм. 17.30. Лето в Польше. 17.50. Польская кинохроника. 18.00. Обзор кинохроники. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. «Космическое соревнование». Документальный сериал. 21.00. «Алло, алло». Серия пр-ва Англии. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 23.40. Без обезбоживания. 23.05. Художественный фильм. 00.40. Ночь и стресс. 01.00. Панорама.

6, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Дрэвы на асфальце». Мастацкі фільм. 9.40. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 10.10. Спявае Мікалай Маісеўка. 10.35. «Мачаха». Заключная серыя. Мастацкі фільм. 11.25. «Сымон-музыка». Музыкальна-паэтычная наваля. 12.00. «Сем бакоў квадрата». Дакументальны фільм. 12.20. «Мы адной табе належым». Канцэрт. 13.30. Навіны. 13.40. «Соф'я Патрушэ». Мастацкі фільм. 13.50. «Фарбы Ала-То». Тэлефільм. 15.25. Экран аб'юртенту. 16.30. Сіабер-топ-10. 17.30. Рынак і эканоміка. ВА «Хімаваленту». (Гр.). 18.10. «Вечерні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны. (Віцебск). 19.10. Эканамічная дэля. Праблемы пасажырскага транспарту ў рэспубліцы. Праймае ўзле мімістр транспарту і камунікацыі Рэспублікі Беларусь С. І. Шапіц. Праймае лінія. 20.10. МОСТ. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: Адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 22.15. Да і з эда беларусу свету. 22.25. «Нашы суседзі». Мастацкі фільм. 23.45. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.25. Премьера фильма-концерта «Русская пастораль». 9.30. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 1-я серия. 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 9-я серия. 10.50, 00.45. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 1-я серия. 12.20. Фильм режиссера Г. Панфилова. «Мать». Фильм первый. 1-я серия. 13.25. Мультифільм. 13.35. Парк мечты. 14.26. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Беседы с епископом Василием (Родзанико). 16.10. Рок-урок. 16.50. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Знакомые незнакомцы». 17.30. Погода. 17.55. «Просто Мария». (Мексика). 18.40. Дневник Московского кинофестиваля. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Азбука любви». 10-я серия. 21.10. Репортаж не о чем. 21.25. КВН-ассорти. 22.20. Мир на досуге. 22.35. Рок-ролл ТВ. 00.55. «Суперчувство». 1-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Без ретуши. 11.00. Театр одного художника. 11.20, 13.25. «Депрессия». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 14.50. Мультифільм. 15.00. Телебюро. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансфер. 17.00. Хранители истины. 17.30. Господотаварищи. 17.45. Парламентский час. 19.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 188-я серия. 20.15. Антэпріза. 21.00. «Уроки Армении». Премьера видеопрограммы. 21.45. «Азбука любви». 10-я серия. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Ваше паво. 22.50. Музыкальный экзамен. 23.50. 365 дней в году.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Полицейский и прокурор». Серия пр-ва США. 14.40. Тележурнал. 15.40. Лето. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англии. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. 19.00. «Спенсер». Серия пр-ва США. 19.30. Студия спорта. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для минисерии. 21.15. «Полицейский и прокурор». Серия пр-ва США. 22.45. Публицистическая программа. 23.00. Новое! 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Репортаж. 00.50. Горячая линия. 01.05. Телефильм воспоминаний. 01.50. Телеастр.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.45. «Аннетта». Мультисерия. 10.10. Земляничное лето. 10.45. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. «Молодые годы Чаплина». Серия пр-ва Англии. 16.25. Программа на вечер. 16.30. Галерея «Двойки». 17.00. Панорама. 17.05. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Легенды кино. 21.00. Концерт. 22.20. Панорама. 22.30. Спорт. 23.45. «Чужая кровь». Серия пр-ва Канады. 23.25. Слова и лица. 00.15. Концерт. 01.00. Панорама.

7, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Белыя крылы». Фільм-канцэрт. 9.30. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 10.00. «Нашы суседзі». Мастацкі фільм. 11.20. Опера «Даікае палыванне караля Стаха». 13.15. Наваградск. Чытаючы Міцкевіча. Тэлефільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Паслянае размова». Мастацкі фільм з субцітрамі. 14.55. Экран аб'юртенту. 16.30. Відэама-навідыма. 17.30. Гаспадар. Усё пра гародніну і не толькі. (Гр.). 18.10. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 19.10. Кавярня «Пяці зорак». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная аптэка». 22.15. Беларусы свету. Перадача 2-я. 22.55. Топ-агент. 23.25. НІКА. 23.40. «Купальская ноч». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. 13.30. 15.15. 16.20. Мультифільм. 8.30. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.20. Торговый мост. (Прямая). 9.50. «Суперчувство». Научно-популярный фильм. 2-я серия. 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 10-я серия. 10.50, 00.00. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 2-я серия. 12.40. Фильм режиссера Г. Панфилова.

«Мать». Фильм первый. 2-я серия. 12.45. Премьера художественно-документального фильма «Яблоко любви» (ночь на Ивана Купала). 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.30. Премьера телефильма «Музыкальный прогноз». 16.00. «Между нами, девочками...». 16.50. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Диспора». 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». 18.45. Миниатюра. 19.00. ТВ версия. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Азбука любви». 11-я серия. 21.10. Телевизионное знакомство. Художник Накосоне. 21.55. Дневник Московского кинофестиваля. 22.10. Концерт международного музыкального фестиваля «Белые ночи Санкт-Петербурга». День второй. 00.10. Кино и мода. 00.40. «Суперчувство». 2-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. «Уроки Армении». Видеофильм. 9.00. Музыкальный экзамен. 10.00. Хранители истины. 10.30. Звучат татарские напевы. 11.00. «Мemento Мори». Художественный фильм. 12.25. Досуг. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Басилис Прекрасная». Художественный фильм. 14.35. Антракт. 14.40. Программа «03». 15.15. Сигнал. 17.30. Там-там новости. 15.45. Золотая шпора. 16.15. Трансфер. 17.00. Христианская программа. 17.30. Лада-гол 93. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 189-я серия. 20.20. Реп-тайм. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Студия «Нота-Бене». 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Баскетбольное обозрение. 23.05. Спектакль на заданную тему. 23.45. Клуб «Желтая подводная лодка».

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Профессия — полицейский». Серия пр-ва США. 15.15. НЛО. 14.45. Играет музыка. 15.00. Прошлое и будущее. 15.30. Тележурнал. 15.45. Так, как в кино. 16.00. Миниатюры. 16.05. Репортер. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англии. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Телеэкспресс. 19.20. «Клиника в Швейцарии». Серия пр-ва Германии. 19.45. Порядок вещей. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.45. Спортивная студия. 23.05. Легенды гитары. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.05. Публицистическая программа. 00.45. Горячая линия. 01.00. Художественный фильм. 02.40. Минипортреты. 03.00. «Белое танго». Серия пр-ва Польши.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.35. «Приключения Гукки Финна». Серия пр-ва Японии. 10.10. Видеоюри. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.00. Каникулы во второй программе. 11.05. «Большие надежды». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 17.50. Лето в Польше. 18.00. Розыгрыш лото. 18.05. Тележурнал. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Публицистическая программа. 21.10. «Большие надежды». Серия пр-ва Англии. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. «Сара». Серия пр-ва США. 23.30. Телеастр. 01.10. Панорама.

8, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Жывыя струны». Фільм-канцэрт. 9.00. Топ-агент. 9.30. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 10.00. Старонкі беларускай музыкі. 10.20. «Купальская ноч». Мастацкі фільм. 11.30. «3 душой». Дакументальны фільм. 12.00. «Толькі ў музы-хале». Музычны фільм. 13.05. Спявае ансамбль народнай музыкі «Бяседа». 13.30, 17.30. Навіны. 14.55. «Звельмі страшная гісторыя». Мастацкі фільм з субцітрамі. 15.45. Эканамічны рэпартаж. 16.30. 3 дэлькіх вандравак. 17.35. «Мата прафэсія». Амерыканскі рэалітэ-шоу. 18.10. Зачытаеце маё пісьмо... 19.15. Наша здароўе. (Гр.). 19.45. Пацыяты урада. Актуальнае інтэрв'ю. 20.00. Сустрача праграмы «Тры кіты». 3 ветэранамі ваіны ў Афганістане. 20.45. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. «Дзяжурная аптэка». 22.15. Да і з эда беларусу свету. 22.25. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 23.55. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифільм. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.25. Пропагандная экспедиция. 10.05. Премьера документального фильма «Во поле березонька». 10.20. «Азбука любви». Художественный фильм. 11-я серия. 10.50, 00.15. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм «Остров сокровищ». 3-я серия. 12.25. Фильм режиссера Г. Панфилова «Мать». Фильм второй. 1-я серия. 13.30. Премьера научно-популярного фильма «Имена на карте». Путь к Сахалину. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. «Пчела Майя». Мультифільм. 15.40. Новые имбёны. 15.50. Беседы с епископом Василием (Родзанико). 16.10. Ассоциация детского телевидения. 16.40. До 16 и старше. 16.50. Азбука «ТВ». 17.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Потто «Миллион». 21.10. Художественный фильм «Баллада о солдате». 22.45. Дневник Московского кинофестиваля. 23.25. «Яблоко, острое Пасхи, деревянное колесо и многие другие...». Музыкальная программа. 00.25. «Гренада». Фильм-спектакль.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Сосед Тоторо. Мультифільм (Япония). 9.30. У Ксюши. 10.05. К-2 представляет: «Фрак народа». 11.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 188-я и 189-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Букет для вас». Международный фестиваль цветов. 14.10. Маршал Жуков. Вест. 45-й. Периодика. 14.55. Елестек. 15.00. Русская виза. 15.35. Там-там новости. 15.50. Студия «Рост». 16.30. Трансфер. 17.05. Человек дела. 17.30. М-трест. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 190-я серия. 20.15. Хроно. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Тихий дом. 2.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Уникальная операция ГКЧС. 22.50. Тихий дом. 23.50. Маскарад-салат.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Клуб парадиза». Серия пр-ва США. 14.15. Записки о природе. 14.35. Документальный фильм. 15.25. Четверть часа с медициной. 15.40. Животные мира. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англии. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Главный выпуск новостей. 18.50. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Клуб парадиза». Серия пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 22.35. Концерт. 23.45. Хозяйственные новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.40. Горячая линия. 00.55. Художественный фильм. 02.30. Это люблю. 03.00. «Контракт калытебных». Серия пр-ва Германии.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.45. «Кот в сапогах». Мультисерия. 10.10. Жизнь в зоопарке. 10.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 11.05. На окольных дорогах Европы. 11.30. Лето в Польше. 12.00. Панорама. 12.05. Художественный фильм. 16.25. Приветствие. 16.30. Большой мир. 17.00. Панорама. 17.05. «Подводные рыцари». Документальный сериал. 17.35. Лето в Польше. 17.55. Репортаж. 18.30. «Поклонения». Серия пр-ва США. 18.55. Программа для детей. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Школа лунов. 20.35. Театральная программа. 21.00. Концерт. 21.45. Тени жизни. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Режиссер и его звезда. 00.20. Музыкальный журнал. 01.00. Панорама.

8, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гран-па ў белую ноч». Фільм-канцэрт. 9.30. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 10.00. Шануйце песні свае. 10.35. «Пазіцыя урада». Актуальнае інтэрв'ю. 10.50. «Купальскі». Фальклорны ансамбль. 11.40. «Каўказкі палоннік». Мастацкі фільм. 12.55. Мультифільм. 13.10. Канцэрт. 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. «Развод», разводзі. Мастацкі фільм. (Балгарыя). 14.55. Экран аб'юртенту. 16.30. «Айсценка». «Легкі хлеб». Кароткаметражны фільм. 17.40. «Дзяжурная аптэка». Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. Толькі па-беларуску. Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Магілёў). 19.10. Эканамічная дэля. Перадача 3-я. 19.40. Элітэрт. Частарэтная ўлада. 20.20. «Азбука іду ў нязнаёмае». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 21.45. Да і з эда беларусу свету. 23.05. НІКА. 23.20. «Небяспечнае падабенства». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Фильм-документ. 9.30. Концерт Государственного ансамбля танца «Казакки России». 10.00. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 10.50, 01.10. Пресс-экспресс. 11.20, 18.55. Америка с М. Таратуттой. 11.45. Художественный телефильм «Мелочи жизни». 1-я и 2-я серии. 12.45. Фильм режиссера Г. Панфилова. «Мать». Фильм второй. 2-я серия. 13.50. Мультифільм. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. «Пчела Майя». Мультифільм. 16.30. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Стороны света». 15.55. Вслед за сказкой. 16.55. Футбол. Чемпионат России. «Спартак» (Владикавказ) — «Спартак» (Москва). В перерыве — Новости. 18.50. Погода. 19.20. Человек и закон. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Поле чудес. 21.35. Человек недели. 21.50. Премьера художественного фильма «Сунни» (2-я серия (Англия)). 22.45. Дневник Московского кинофестиваля. 23.25. ВИД представляет: политбюро, спецвыпуск музбоза.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.20. Большой

скандал. 8.50. Тихий дом. 9.45. Белая корона. 10.30. Ретро-шлягер. 11.00. Домашний эфир. Художественный фильм «Санта-Барбара». 190-я серия. 11.50. Астер. 12.40. Крестовый поход. 13.25. Букет для вас. 14.10. «Маршал Жуков. Вест. 45-го». Периодика. 2-я. 14.55. Концерт. 15.10. Телебюро. 15.40. Там-там новости. 15.55. Студия «Рост». 16.25. Трансфер. 16.55. «Дисней по пятницам». «Маленькие разведчики». 1-я серия. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «К-2» представляет. 21.30. Горюнок. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Вечерний салон. 00.05. Ночной сеанс. «Виадук».

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Художественный фильм. 15.05. Рядом с нами. 16.15. «Князь Дакала». Серия пр-ва Англии. 16.40. «Неустранимые». Серия пр-ва Канады. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Программа советских звезд. 19.00. Свидание в темноте. 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Художественный фильм. 00.30. Вечерние новости. 00.35. Музыкальная программа. 00.40. Горячая линия. 00.50. «Гражданская война». Серия пр-ва США. 01.35. «Неуловимая банда». Серия пр-ва Франции. 03.05. «Смешницы». Серия пр-ва Польши.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Каникулы во второй программе. 9.05. Местная программа. 9.45. Мультифільм. 10.10. «Флип и Флап». Серия пр-ва США. 10.35. «Кот в сапо

2—8 ліпеня 1993 г.

8

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Прадаваць забаронена!

Апошнім часам гарадзенцы мелі магчымасць набыць сякія-такія імпартовыя прадукты па невялікіх адносна цэнах. Напрыклад, амэрыканскае масла або італьянскія спагэцыі па 225 рублёў, якія ў камэрцыйных крамах каштуюць 1500. Амэрыканскае канцэнтраванае малако з вітамінам «Д» каштуе аднолькава з глыбоцкім — 85 рублёў, але мае большае зьмесьціва. Людзі гавораць, што гэтак распрадаецца гуманітарная дапамога, каб падтрымаць бюджэт, тым больш вопыт паказвае: бязплатнае часьцяком раскрадаецца. Карацей, крок, мабыць, апраўданы. Цікава аднак, што на кожнай бляшанцы з малаком чорным па белым напісана: «Ахвяравана народам ЗША для праграмаў харчовай дапамогі. Прадаваць або абменьваць нельга». Напісана ўсё гэта аднак па-ангельску, а ў нашай савецкай краіне ня ўсе нават па-беларуску патрапіць прачытаць.

(спадар).

Фальшыўка

У панядзелак у «экспэйдж» у гарадзенскім унівэрмазе адна жанчына прынесла спраўдзіць 100-даляроўку. Прыбор адразу «запіскаў». Фальшыўка аказалася відавочнай: на вобмацак футраны каўнер прэзідэнта Джэфэрсана блізка нават ня быў шурпатым.

Фальшывай купюрай з жанчынай расплаціліся за прададзенае ёю лецішча. Яна, у сваю чаргу, таксама расплацілася гэтымі грашыма за пакупку, але даляры ёй вярнулі з прэтэнзіяй. Надараюцца ж яшчэ падобныя наўныя пакупнікі, калі, канешне, усё адбылося менавіта па водле апавяданага.

Дапамажыце, дзядзькі!

Цяжкая даводзіцца зараз пэнсіянерам. Дзятлаўскі раённы адзел сацыяльнага забесьпячэння звярнуўся за падтрымкай да жыхароў раёна з просьбай дапамагчы адзіно-

Крымінальная хроніка

Уначы 21 чэрвеня на тратуары каля дома па вул. Ленінскай у Лідзе быў знойдзены з траўмай галавы труп невядомага мужчыны ва ўзросьце каля 35 год. Як было потым устаноўлена, пацярпелы ўпаў з балкона кватэры на пятым паверсе, дзе пражываюць грамадзяне Рэспублікі Польшча, якія працуюць на будаўніцтве вайсковага гарадка. Па падозрэньню ў здзяйсненьні злачынства затрыманы трое палякаў.

24 чэрвеня ў лесе каля в. Карнышы Наваградзкага раёна быў знойдзены труп 47-гадовага жыхара Наваградка,

які яшчэ 29 траўня выехаў на асабістай аўтамашыне займацца прыватным звозам, але дамоў не вярнуўся. На яго быў аб'яўлены вышук як бязвесткі зьнікшага. Пры анатаміраванні трупа ў лобнай косцы знойдзена куля калібра 5,6 мм.

24 чэрвеня ўрач вабласной бальніцы заявіў у міліцыю, што ўвечары 19 чэрвеня трое неведомых у кавярні «Батлейка» па вул. Дзяржынскага зьбілі яго й патрабавалі 500 даляраў ЗША, якія ён перадаў ім у сваёй кватэры, разьмешчанай непаладэку. Адзін з вымагальнікаў, які працуе камэрцыйным агентам малага пра-

кім вэтэранам. Калі ёсьць у каго старыя рэчы, вопратка, абутак — усё гэта спатрэбіцца пэнсіянерам. Прадукты харчаваньня: крупы, мука, цукар. Ну, а тых, хто можа падзяліцца й падтрымаць блізкіх сваіх, просяць звяртацца ў пакой сацыяльнай дапамогі, які, дарэчы, у Дзятлаве месціцца ў былым будынку РК КПБ.

Зьдзівілі Ніжагародцаў умельцы Гарадзенскага раёну. Яны пабывалі на кірмашы ў горадзе на Волзе. Усе іх вырабы — кэраміка, фларыстыка, пляценне з лазы — ў момант былі раскуплены, а фальклёрная група з в. Гліняны пазнаёміла расейцаў з нашымі народнымі песнямі.

Рынак

У мінулую суботу й нядзелю нязначна патаўняў даляр. Актывізавалася скупка летувіскіх талёнаў. За адзін талён даюць два рублі.

Цэны на некаторыя харчовыя тавары на Гарадзенскім рынку ў мінулыя выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — 350—2400 руб.
Бараніна, 1 кг — 700—1400 руб.
Цяляціна, 1 кг — 500—2000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — 1100—4500 руб.
Сала, 1 кг — 100—1100 руб.
Шынка собская, 1 кг — 1800—2200 руб.

дпрыемства, затрыманы.

26 чэрвеня на КПП «Брузгі» трэнер спартыўнага клюбу са Смаленску спрабаваў даць хабар у суме 600 даляраў ЗША за бязчарговы праезд падпалкоўніку памежных войск, але быў затрыманы.

25 чэрвеня жыхар г. Бабруйска ў абменным пункце валюты па вул. Савецкай у Горадні меў намер збыць падрабленую купюру вартасьцю 100 нямецкіх марак.

У той жа дзень двое летувісаў спрабавалі збыць пяцітысячную купюру банку Расеі ў адной з крамаў Смаргоні.

У сераду грамадзянін Летувы, які нідзе не працуе, без вадзіцельскага пасведчання кіраваў «Фордам» на дарозе ля вёскі Гауты Смаргонскага раёну. У выніку аварыі вадзіцель трапіў у бальніцу, а пасажыр — жыхар Смаргоні — на месцы памер.

У чацьвер ля вёскі Абрыва Карэліцкага раёна вадзіцель-вайсковец падчас выгрузкі з КАМАЗу жвіру засыпаў трэцякласніцу Ярэміцкай СШ, якая знаходзілася паблізу. Дзяўчынка на месцы памерла.

У той жа дзень з мэтай скончыць жыццё самагубствам выкінулася з леснічнай плячоўкі 7-га паверху дома па вул. Л. Чайкінай навучэнка Гарадзенскага мэдвучылішча, якая таксама памерла на месцы.

Масла, 1 кг — 1100 руб.
Тлушч, 1 кг — 500 руб.
Сьмятана, 1 л — 600 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 1400 руб.
Сыр собскі, 1 кг — 250—350 руб.
Салата — 20 руб.
Бульба маладая, 1 кг — 350—380 руб.
Кроп — 10 руб.
Цыбуля, пучок — 15—20 руб.
Морква — 50—80 руб.
Трускаўкі, 1 кг — 750—850 руб.
Яйкі, дзесятак — 200—240 руб.
Гуркі, 1 кг — 300 руб.
Памідоры, 1 кг — 750—1000 руб.
Смародзіна, чорная, 1 кг — 800 руб.
Суніцы, шклянкі — 200 руб.
Лімоны, 1 шт. — 330—350 руб.
Вішні, шклянкі — 120 руб.
Мёд, 1 кг — 1800 руб.
Бананы, 1 шт. — 290—300 руб.
Ружы, 1 шт. — 150—350 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 700—800 руб.
Даляр ЗША — 1180—1230 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

Віват, футбол, віват!

(Працяг. Пачатак на 8-й стар.).

Аб яе пэрыпэтыях ужо многа напісана й паказана. Таму толькі некалькі штрышкоў, якія засталіся паза ўвагай сродкаў масавай інфармацыі.

Хаця гэта быў ужо другі фінал Кубка па футболе незалежнай дзяржавы, але ўпершыню пераможца атрымліваў права змагацца за эўрапейскі футбольны кубак. Бадай, гэта самае галоўнае, што адрознівала гэты фінал ад мінулагадня. На жаль, кідаліся ў вочы й радзімыя плямы нашай былой саюзнай супольнасці. І афішы, й праграмы кубкавай гульні — на мове суседняй дзяржавы. Нават надпіс на самім кубку адліты па-расейску. Ці ўзяць тыя ж футбольныя воклікі... Нават адзін з менчукоў прыкмеціў: «А чаму яны ўсе крычаць «Неман», а ні «Нёман»?

На трыбунах другі сэктар — гарадзенскі, гэта дзесьці каля дзвюх тысяч гледачоў. Яшчэ некалькі соцень аматараў з колерам Гарадзенскага клюба размясьціліся навокал — сярод менчукоў. На час гульні сэктар стаў як бы часьцінкай Горадні на «Дынама»: столькі знаёмых твараў, і, галоўнае, гэты амаль незмаўкальны воклік: «**НЕ-МАН! НЕ-МАН! НЕ-МАН!**». Насупраць жа — у 14 сэктары — размясьціліся амаль тысячная рэчыцкая тарсыда, якая, згодна з іхнімі лёзунгамі, таксама была ўпэўнена, што Кубак паедзе толькі

ў Рэчыцу. Але яе, як і голасу дыктара, было амаль не чуваць — на стадыёне панавала Горадні. Актыўнасьць фанатў падхапілі камэрсанты-фундатары «Нёмана», бо менавіта па іх прапанове па стадыёне абвясцілі, што аўтар першага голу ў вароты «Ведрыча» атрымае 50 тысяч рублёў. Потым стаўкі падвоіліся, і кожнага наступнага бамбардзіра чакала яшчэ больш значная сума. Усяго ж фундатарам — фірме «Марс» і таксапарку — давялося выкласьці 170 тысяч рублёў. Але калі 6 быў забіты трэці гол, то яшчэ 100 тысяч лягло б у кішэнь «Нёмана». На «шчасьце» гарспарткамітэта, гэты прыз застаўся незапатрабаваным. Дзіўна, што рэчыцкія мэблевыя караці ўсё ж адважыліся пацягацца з гарадзенцамі. Нават адзіны забіты ў вароты «Нёмана» гол не быў адзначаны мясцовымі таўстасумаі.

Пасьля забітых галоў дэцыбэлы прыхільнікаў «Нёмана», здаецца, заглушылі ўсё навокал, і сталічныя міліцыянты, якіх, дарэчы, было ля другога сэктара ў 5 разоў болей, чым насупраць, з трывогай кідалі незадаволеныя позіркі на гарадзенцаў — як бы там што не здарылася...

І яны мелі рацыю, бо калі прагучаў фінальны свісток, у паветры натуральна запахла парухам: у менскім небе амаль адначасова «расцьвілі» дзесяткі фэервэркаў, а калі каманда-пераможца падбегла з Кубкам да трыбунаў, каб разам з удзячнымі

прыхільнікамі парадавацца перамозе, некалькі соцень гарадзенцаў у шчаслівым імкненьні ірванулі наперад, ад чаго пад цяжарам наступаючага нагопу пачуўся трэск лавак. І толькі рэзкі выкрык міліцэйскага начальніка, па камандзе якога міліцыянты сталі жывым ланцугам паміж «Нёманам» і гледачамі, прадухіліў непрадказальны наступствы.

Потым быў традыцыйны круг гонару, гушканьне галоўнага трэнера С. Уласевіча, арыгінальны танец футбалістаў-пераможцаў пад незмаўкаючы акампанэмент трыбун і віншаваньні са здабытым трафеем футбалістаў-сапернікаў, якія па-хакэйнаму падыйшлі паціснуць рукі мацнейшым.

Калі ў гэты час я глянуў на другі «гарадзенскі» сэктар, то сярод мноства бел-чырвона-белых і бела-блакітных колераў заўважыў і наступнае: «Жыве Заходняя Беларусь!». Нягледзячы на нейкія сьпаратысцкія ноткі, ён усё ж сімвалічны, бо менавіта пасьля сталічнага «Дынама» каманда Нёманскага краю — другая на Беларусі, якая трапіць у футбольную Эўропу. І гэта натуральна, бо відавочна, што наш заходні рэгіён па многім паказчыкам паступова выходзіць на другія пазыцыі ў Беларусі пасьля Менску. Ужо заўтра Горадні будзе вядомая за мяжой ня толькі дзякуючы сваім уцалелым помнікам архітэктуры, знакамітаму рынку, але й футболу.

Г. СЫСОЙ.

Пінск

Як паведаміла старшыня аб'яднанага прафсаюза Пінскага рачнога порту сп. М. Целяціцкая целлаходы Пінскага рачнога паравозтва, якія дагэтуль стаялі без працы, па дамоўе з польскім бокам будуць па кантрактнай аснове працаваць да канца сёлетняй навігацыі на водных шляхах Беластоцкага й Варшаўскага ваяводтваў.

(ск).

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАУЦОУ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадні, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадні, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 10.1993 г.

Тыраж 3481 паасобнікаў. Замова 3205